A keresztény házasság megtámadása

Fülep Dániel[1]

1. Bevezetés

1.2 A katolikus keresztény házasságtan

Krisztus Egyházának hite és tanítása a keresztény házasságról a szentírástudomány talaján, a teológiai antropológia[2] és a szentségtan[3] által nyer kifejtést.

A házasságot a Teremtő Isten a paradicsomban alapította és határozta meg sajátos törvényekkel. A teremtett kezdeti állapotot az eredeti bűn rontotta meg, amelynek az őstörténetben[4] való elbeszélése etiológiaként szolgál az ember, így a férfi és a nő jelen állapotának megértéséhez. A II. orange-i[5] és a trienti zsinat[6] e kinyilatkoztatás alapján fejti ki, hogy az ősbűn következtében az ember – akinek a természetéhez a halál és az ösztönös kívánságok kezdettől fogva hozzátartoztak, csak éppen immár a kegyelmi épség állapotának (*justitia originalis*) kiváltsága nélkül – testileg és lelkileg rosszabb állapotba került: értelme elhomályosult, akarata rosszra hajló lett, emlékezete meggyöngült.[7] Ádám bűnével az ember nem pusztán a természet állapotába került, hanem a bűn állapotába süllyedt, és ezzel együtt szűnt meg a mentessége a testi haláltól és természetének belső rendezetlenségétől, vagyis a bűnre vivő hajlamtól (*concupiscentia*). Ahogy azonban az embernek megmaradt a képessége Isten keresésére, valamint a természetes erkölcsi törvény belátására, úgy az áteredő bűn a természetet súlyosan megsértette ugyan, de nem semmisítette meg a férfi és a nő viszonyában sem.[8]

---

[1] A szerző biológus, rk. teológus, pedagógus. Elérhetőség: fulep@newman.hu

[2] A teológiai antropológia a *dogmatika* egy traktátusa, amely az ember eredetéről, végső céljáról és rendeltetéséről tárgyal, Isten önmagáról Jézus Krisztus által adott kinyilatkoztatásának fényénél.

[3] A szentségek teológiája, röviden a szentségtan (*sacramentologia*) a szentségekről szóló teológiai tudomány. A szentségtan – üdvtörténeti szempontból nézve – azzal foglalkozik, hogy hogyan jelenik meg Isten üdvözítő kegyelme Krisztusban, az Egyházon keresztül. Mindenekelőtt szól a szentségek Krisztustól való alapításáról, szoros kapcsolatban az Egyház alapításával és küldetésével. Meghatározza az egyes szentségek lényegét, amelyek megünneplésében az Egyház fő életmegnyilvánulásait látja. Rámutat a hét szentség összefüggésére, tisztázza a szentség oksági hatását, jelképi jellegét és célját, ami összességében az egyes hívők életének a megszentelése, valamint a hívő közösség életének, egységének erősítése. A szentségtan tisztázza továbbá a szentségi hatás és a személyes együttműködés összefüggését, a kiszolgáltatás és fölvétel személyi és formai követelményeit.

[4] Ter 2,8–3,24.

[5] DH 371–372.

[6] DH 1510–1516.

[7] DH 378; 1521; 1523; 1555; 1557; 1575.

[8] A pelagianizmussal és a manicheizmussal, később Luther és Kálvin protestáns tanításával, valamint a janzenisták hasonló érvelésével szemben az Egyház kezdettől fogva – Római Szent Kelemen, Antiochiai Szent Ignác, Szent Polikárp, Szent Cyprián, Szent Jusztinosz, Szent Ágoston stb. már tanítanak róla – elvetette azt a nézetet, amely szerint a megigazulás csupán csak abban állna, hogy Isten a hívő embernek nem számítja be a bűnt. Hamis

A bűn uralma alatt a férfi és a nő kapcsolatának *egysége* sérült meg.[9] E baleset nem az ember természetéből következik, hanem a bűnből származik. A férfi és a nő eredeti közösségének megtörése Ádám Istennel való szakításának a következménye. A nemek kapcsolatát megzavarta a kölcsönös vádaskodás.[10] Továbbá a Teremtőtől ajándékba kapott egymás iránti vonzalmuk[11] uralkodássá és ösztönös vágyakozássá aljasult.[12] A férfi és a nő hivatását a termékenységre, a sokasodásra és a föld uralom alá hajtására[13] immár a szülés fájdalmai és a kenyérkeresés verejtéke terhelik.[14] Mindazonáltal a teremtés rendje a súlyos zavar ellenére is fönnmaradt, a kialakult rendetlenséget pedig a Krisztusban nyert kegyelem hathatósan orvosolni tudja.[15] Az Egyház szándéka szerint való házasságban a házastársak megvalósíthatják az életnek azt az egységét, amire Isten az embert kezdettől fogva teremtette. A kegyelem megvilágosítása és erősítése képessé tesz minket a természettörvény és a kinyilatkoztatásban feltárult isteni törvény kitartó megvalósítására.

A bűnbeesés után, az Egyház korszakában a szentségi házasság hivatott legyőzni az ember önmagába zárkózását, az önzést, a gyönyör hajszolását, és segít megnyílni a másik felé, a kölcsönös segítségre, önmaga elajándékozására és a sírig tartó hűségre.

A házasságnak a megváltás által megigazulttá lett új teremtmény[16] számára világos értelme és célja van. Ezt az értelmet és célt a kinyilatkoztatás fényében pontosan meghatározhatjuk.

A házasság egy férfi és egy nő szabad akarattal vállalt szellemi-testi köteléke és a szövetsége a legbensőségesebb, osztatlan és felbonthatatlan (kizárólagos és sírig tartó) életközösségre, amely természete szerint a házasfelek javára, gyermekek nemzésére és nevelésére irányul. A házasság fő mozzanatai a *sexus, genus, eros, ethos* – vagyis a nemiség, a fajfenntartás, a szerelem és az erkölcsiség. A házasság mindenekelőtt nemi vonatkozás, továbbá nemző életközösség, egészen sajátos szeretetkapcsolat, és valláserkölcsi közösség is. A keresztény házasság lényeges tulajdonságai az egység, a felbonthatatlanság és a nyitottság az élet továbbadására.

Az egyszer érvényesen megkötött és elhált házasság felbonthatatlan, miként Jézus Krisztus megerősíti: „*amit Isten egybekötött, ember szét ne válassza*”. (Mk 10,9)

Hippói Szent Ágoston (354–430) szerint „*ami jó a házasságban, s ami által jó a házasság, sohasem lehet bűn. Ez pedig hármas: a hűség, az utód, a szentség*”.[17]

---

továbbá, hogy az emberi természet teljes mértékben megromlott, a szabadság elveszett, az érdemszerzés pedig lehetetlen, mint ahogy az is tévedés, hogy egyedül csak a kegyelem számít, és nem tartozik hozzá elengedhetetlenül a hitből fakadó cselekedet. Vö. Mt 7,21; Jak 2,14–26.

[9] Vö. Katolikus Egyház Katekizmusa 1606–1608.

[10] Vö. Ter 3,12.

[11] Vö. Ter 2,22.

[12] Vö. Ter 3,16.

[13] Vö. Ter 1,28.

[14] Vö. Ter 3,16–19.

[15] Az áteredő bűn lényege Szent Ágoston egyházatya szerint az *concupiscentiában* ragadható meg, ami az ösztönös erők fellángolását, az értelmi belátás elleni lázadást, valamint az Istentől való elfordulást jelenti. Ezt az utóbbit a keresztség képes eltörölni, a rendetlen hajlamok viszont megmaradnak. Vö. Contra Julianum, II,3,5; De peccatorum meritis II,4. Egyházatyák általános véleménye szerint az áteredő bűnnel megjelenő rendetlen érzékiséget is a házasság orvosolja.

[16] Vö. 2Kor 5,17.

[17] *Proles, Fides, Sacramentum.* In: De Gen. Ad litt. IX. 7,12.

A házasság természetes célja az utódnemzés és nevelés. Megáldva őket Isten, mondta az első emberpárnak: „*Legyetek termékenyek és sokasodjatok, töltsétek be a földet és vonjátok uralmatok alá*”. (Ter 1,28) A házasság és a nemiség ekképpen üdvrendi távlatba kerül, Isten művének történelmi megvalósulását szolgálja.

A házasság természetfeletti célja a házastársak lelki közössége és java: a kölcsönös megszentelődés és az örök élet. A házasságnak Isten akaratát, de a két házasfél lelki egyesülését és kölcsönös segítését is szolgálnia kell az élet minden helyzetében.[18]

A házasságot az Egyházi Törvénykönyv szerint a kimondott beleegyezés (*consensus*) hozza létre.[19] A házassági beleegyezés akarati aktus, melyet egy férfi és egy nő fejez ki arra vonatkozóan, hogy kölcsönösen és véglegesen egymásnak ajándékozzák magukat, hogy a hűséges és termékeny szerelem szövetségében éljenek. Az érvényes házasságkötéshez a beleegyezésnek az igaz házasságra kell vonatkoznia,[20] emberi cselekedetnek, azaz tudatosnak és szabadnak, erőszaktól és kényszertől mentesnek kell lennie.

A házasságot Krisztus Urunk a megkereszteltek között a *szentség* rangjára emelte. Azok köthetnek házasságot, akik megkeresztelkedtek és bérmálkoztak, érettek a házasságra, és felkészültek a szentség vételére. A házasulandóknak a kegyelem állapotában kell lenniük. A házasság szentsége, amelyet a felek egymásnak szolgáltatnak ki, a házastársak között örök és kizárólagos köteléket hoz létre. Maga Isten pecsételi meg a házastársak beleegyezését.

A házasulandók a konszenzus által ajándékozzák és fogadják el egymást, amit maga Isten pecsétel meg.[21] E szövetségből „Isten rendeléséből szilárd intézmény keletkezik a társadalom színe előtt is”.[22] A házastársak közötti szövetség az Isten és az emberek közötti szövetség része lesz: „Az igazi házastársi szerelem fölvétetik az isteni szeretetbe”.[23] Isten tehát maga erősíti meg a házasság kötelékét. Ezen felül ez a szentség megadja a házastársaknak a szükséges kegyelmet ahhoz, hogy az életszentséget a házaséletben és a gyermekek felelős elfogadásával és nevelésével érjék el.[24] A megkereszteltek házasságáról mondja Szent Pál: „*Nagy titok ez, én Krisztusra és az Egyházra vonatkoztatom*”. (Ef 5,32)

Az érvényes szentségi házasság felbonthatatlan. Ezért a megkeresztelt felek közötti szabad emberi cselekedetből érvényesen megkötött és elhált házasságot soha nem lehet fölbontani. Visszavonhatatlan valóság és olyan szövetség, amelyért Isten hűsége kezeskedik. Az isteni örök bölcsesség e rendelkezése ellen az Egyháznak nem áll hatalmában állást foglalni.[25]

[18] Ősi magyar szokás szerint a házassági ígéretet feszületre tett esküvel is megerősítik a katolikus szertartásban, mely szerint a hűség mindhalálig, „holtomiglan-holtáiglan” szól, és a másik „semmiféle baja” nem akadályozhatja megőrzését.

[19] Vö. CIC 1057.

[20] Ez megkívánja a felek megfelelő értelmi és pszichikai állapotát, valamint az ítélőképességet, amely szükséges a házasság lényegi kötelezettségeinek felelős vállalásához.

[21] Vö. Mk 10,9.

[22] II. vatikáni zsinat: Gaudium et spes 48.

[23] Uo.

[24] Vö. CIC 1055.

[25] Vö. CIC 1141.

A házasság alapja a *krisztusi szeretet* (*agapé, és* nem az *érosz).*[26] A szeretet bensőséges közösség: „*többé már nem ketten vannak, hanem csak egy test*". (Mt 19,6) A férfi és a nő házasságát Krisztus és az Egyház misztikus egysége képeként mutatta meg (E*f 5,31*). E szentségi házasság Krisztusnak az Egyház iránti jegyesi szerelmének a jele: „*Férfiak, szeressétek feleségeteket, ahogy Krisztus is szerette az Egyházat, és feláldozta magát érte*". (Ef 5,25)[27] Máshol pedig: „*Férfiak, szeressétek feleségeteket*". (Kol 3,19)[28] Aki a házasságban boldog akar lenni, már fiatal korában föl kell készülnie, hogy másoknak gondját tudja viselni. Az teszi boldoggá a házasságot, hogy a házastársak megszentelődnek: egymás kölcsönös szeretetével, az élet áldozatos szolgálatával és gyermekeik nevelésével.

A házasság evilági és történelmi valóság, amely elmúlik. Isten szent akarata, hogy a házasságban maguk az emberek segítsenek az Ő teremtő művét az idők végezetéig továbbfolytatni. Ennek az ideje azonban a történelemmel együtt véget ér. „*A feltámadás után nem nősülnek, férjhez sem mennek, hanem úgy élnek, mint Isten angyalai a mennyben.*" (Mt 22,30)[29]

A szüzesség, mint megszentelt életállapot, valamint a szentségi házasság összekapcsolódik. A mennyek országáért vállalt szüzesség (*propter regnum caelorum*), amelyre Krisztus hívja meg az embert, megelőz minden más, családi, társadalmi kapcsolatot.[30] Ez az állapot, amit a szerzetesség és a papság kifejezetten él, az Úr Krisztus visszatérésére való éber várakozás hatalmas jele, amely arra is emlékeztet, hogy a házasság ehhez a világidőhöz tartozik, amely elmúlik.[31] A szüzesség a keresztségi kegyelem legfőbb kibontakozását teszi lehetővé, ami az egész keresztény élet középpontja. A szüzesség egyben lemondás is a szentségi házasságról, amely éppen azért is valóságos áldozat, mert részint a házasság minden értékének és javának elismeréséből fakad. E lemondásnak a szeretetet kell kifejeznie.[32]

A Boldogságos Szűz Mária a szüzesség és az anyaság tökéletes példaképe. Jézus Krisztus édesanyjának hitvallás-értékű neve (*Szűzanya, Virgo Maria*) arra utal, hogy Mária egyszerre Isten Szent Anyja és a Szentlélek Mátkája, örökké szűz. Mennyei Édesanyánkban az Egyház

---

[26] A szeretet a tökéletesség egyetlen igazi fokmérője. (vö. Róm 13, 10) Jézus mondja: „Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást" (Jn 13,34) A keresztény élet középpontja a főparancs (Mt 22,36–40), amely két részből áll:
1.) Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből.
2.) Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.
Jézus Krisztus ezen isteni szeretet forrása és példaképe. A keresztény életszentség Krisztus követése a szeretetben.

[27] A Szentírás eredeti görög szövege így hangzik: Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς. Az ἀγαπᾶτε szeressétek – verb. A.imprt.impf.pl.2.

[28] Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰςγυναῖκας. Az ἀγαπᾶτε szeressétek – verb. A.imprt.impf.pl.2.

[29] Vö. Mt 19,12.29; Lk 18,29.

[30] Vö. Lk 14,26; Mk 10,28–31.

[31] Vö. Mk 12,25; 1Kor 7,31.

[32] Az Isten Országáért vállalt szüzesség a házasság legfőbb támasza**.** A szerzetességben és a papságban gyakorolt szűzi életállapot a házasokat segíti
- segít meggyőződni arról, hogy Krisztus szeretete abszolút elsőbbséget élvez;
- felismerni a keresztény tökéletesség egyetlen fokmérőjét, ami az Isten és a felebarát szeretete (vö. Róm 13,10; Jn 13,34; Mt 22,36–40);
- emlékezni arra, hogy az Egyház várva várja az Úr Krisztus dicsősége eljövetelét;
- szem előtt tartja a házasság ideig való voltát;
- segíti a házasságot a maga szentségi jellegében szemlélni.

az Istennek tökéletesen átadott életet szemléli és követi, aki egyszerre példaképe és legfőbb pártfogója minden kereszténynek és minden életállapotnak.

A termékenység (*fertilitas*) az Istentől kapott ajándékok gyümölcsöztetési képessége. Jézus Krisztus kereszthalála a termékenység csúcsa és forrása: „*Bizony, bizony, mondom nektek: ha a búzaszem nem hull a földbe, és nem hal el, egymaga marad, de ha elhal, sok termést hoz*". (Jn 12,24) Követői minden életállapotban (szüzesség, cölibátus, házasság, szerzetesség) a termékenység tanúi is: „*Azáltal dicsőül meg Atyám, hogy bő termést hoztok, és a tanítványaim lesztek*". (Jn 15,8)[33] A házasság javai között első helyen áll a gyermek.

Az Egyház alapvetően tiltja a különböző hitvallásúak házasságát, vagyis katolikusoknak nem-katolikusokkal kötendő frigyét. A vegyes házasság *(matrimonium mixtum)* nehézsége az, hogy a házastársak vallási közömbösségéhez vezethet, és nehezíti a gyermekek katolikus nevelését. Hiszen az ilyen házasságban hiányzik a házastársak egysége a hitben, a legmagasabb rendű és legfontosabb dologban, ami az igazi életközösséghez nélkülözhetetlen. Megfelelő és ésszerű ok esetén a helyi ordinárius kifejezett engedélyét szükséges hozzá kérni, aki meghatározott feltételek mentén adhat fölmentést e tilalom alól.[34]

A valláskülönbség kerülése (*disparitas cultus*) tisztán egyházjogi házassági akadály. Célja a katolikus fél hitének védelme, valamint a katolikus családok kialakulásának támogatása. Ezért csakis katolikusokra vonatkozik. Érvénytelen a házasság két olyan személy között, akiknek egyikét a katolikus Egyházban keresztelték vagy oda felvették, és abból formális cselekedettel nem távozott, s a másik fél nincs megkeresztelve.[35]

A születésszabályozás az emberi élet továbbadásának tudatos befolyásolása. Erkölcsileg megengedett módjai a természetes családtervezés módszerei, valamint az örökbefogadás. A természetes családtervezés a házastársak felelőssége. Elfogadhatatlan módjai a fogamzásgátlás, a sterilizáció, a mesterséges megtermékenyítés[36] és a magzatgyilkosság. Erkölcsileg nem elfogadható a „lombikbébi-program" sem, de az örökbefogadás igen.

Az élet továbbadására hivatott házastársak Isten teremtő hatalmából és atyaságából részesednek. A *teremtő Isten szeretetének munkatársaiként* kell megélniük a születésszabályozás felelősségét. Jogos megindokolással ugyanis meghatározhatják a gyermekek születése közötti időt. Meg kell azonban vizsgálniuk az erkölcsiség objektív kritériumai szerint, hogy e kívánságuk nem önzésből fakad-e, megfelel-e a felelős szülőség nagylelkűségének.

Az állam felelős az állampolgárainak jólétéért. Ezen az alapon a hatalomnak joga van arra, hogy lépéseket tegyen a népesség növekedésének befolyásolására. De az állam nincs fölhatalmazva arra, hogy olyan népesedést szabályozó eszközöket támogasson, melyek az isteni törvénnyel és az erkölccsel ellentétesek. Az Egyház az emberi személy és az igazságosság súlyos megsértéseként ítéli meg a kormányok vagy közhatalmak minden olyan cselekedetét, amely arra irányul, hogy bármi módon korlátozza a házastársak szabadságát a gyermekvállalás eldöntésében. A közhatalom minden erőszakos beavatkozása elítélendő, amellyel megakadályozza a fogamzást.

[33] Vö. Lk 14,26; Mk 10,28–31.

[34] Vö. CIC 1124–1125.k.

[35] Vö. CIC 1086.k.1.§.

[36] *In vitro* fertilizáció, amit a köznyelv „lombikbébi-programként" ismer.

1.2 A keresztény házasság támadás alatt

A katolikus keresztény házasságtan és intézmény – amely épp a szentségi jelleget tagadó, időben és térben pedig egyaránt változékony protestáns tanokkal szemben egyedül mutat rendíthetetlen stabilitást – a modern szekuláris társadalomban támadások kereszttüzébe került. *A Nyugat kulturális forradalma*[37] a nemiséget és a szexualitást minden isteni törvény és emberi norma alól kivonni törekszik, aminek megvalósítását ténylegesen és hathatósan a katolikus Egyház hite, tanítása és praxisa akadályozza. Ezért a szentségi házasságtan és az azt védő keretek célzott elhárítása zajlik mind az általános vélekedés, mind a jogi környezet, mind pedig a közerkölcsök tekintetében. Ez a romboló és megrontó tevékenység nem néhány elvakult szegény ördög hóbortja, hanem a politikai, gazdasági és tömegkommunikációs hatalmi tényezők szervezett, összehangolt csapatmunkája.

Ma ott tartunk, hogy az ENSZ és az EU legfelsőbb szintjein fogalmaznak rendeleteket, amelyek szerint immár kirekesztő dolog a családról beszélni, és a „család minden formáját”[38] egyenrangúnak kell tekinteni. A nemekről való beszéd új módját vezetik be oly módon, hogy megtiltják, hogy a nemek egymást kiegészítő voltáról, sőt egyáltalán férfiról és nőről, édesapáról és édesanyáról beszéljünk. Az új jelszó a „nemek közti egyenlőség”, a férfi és a női nem helyett bevezetett új kifejezés a „gender”, apáról és anyáról pedig már szó sem esik. Az ezekre vonatkozó irányelveket mindig összekapcsolják a fogamzásgátlás nagyobb hozzáférhetőségének,[39] az „abortuszhoz való jognak” és a homoszexuális kapcsolatok törvényesítésének a követelésével. A globális kormányzás kötelességének, sőt kiemelt céljának tekinti, hogy úgy mozdítsa elő a nők önérvényesítését és a „szexuális kisebbségek jogainak” védelmét, hogy biztosítja a fogamzásgátlás összes módszerét és az abortuszt, valamint átalakítja a házasságra és családra vonatkozó teljes társadalmi normarendszert. A női egyenjogúság eszméje *feminizmussal* van átitatva, amelyben a házasság és az anyaság a nők jogainak akadályaként jelenik meg. A „szexuális kisebbségek jogainak” védelme címén pedig a nemiségre vonatkozó természetes erkölcsi törvény és az isteni törvények nyílt tagadása zajlik. A „nemek közti egyenlőség” irányelvei, a gender-ideológia és a szexuális perverziók törvényesítése végképp elmélyítették a házasság és a család modern kori válságát: a válások száma tovább nő, a családok szétesése folytatódik, a házasságkötési és gyermekvállalási hajlandóság pedig elapad.

E folyamatnak számos nyilvános és konkrét lépése figyelhető meg. Kofi Annan korábbi ENSZ főtitkár még 1997 után intézményi reformot hajtott végre, amelynek értelmében a „nemek közti egyenlőség” szempontját mint kiemelt célt beépítették az ENSZ összes programjába, alapjainak és irányadó szervezeteinek a működésébe. 2001-ben, a nyolc *Millenniumi Fejlesztési Cél* elfogadását követően a „nemek közti egyenlőséget” a nemzetközi együttműködés *elsődleges céljának* nyilvánították.

Az ENSZ nőügyi szervezete, a *UN Women* 2010-ben a „nemek közti egyenlőség” társadalom-átalakító, globális vállalkozásának az intézményesítésére jött létre. 2012 áprilisában

[37] Marguerite A. Peeters találó kifejezése.

[38] A „hagyományos család”, az „egyszülős család”, az „újjáalakult család”, a „homoszexuális család”, a „háziállatot tartó vagy nem tartó család”…

[39] 2012. július 11-én *családtervezési csúcstalálkozót* tartottak Londonban. Az összejövetelt a *Bill és Melinda Gates Alapítvány* és az angol kormány *Nemzetközi Fejlesztésügyi Minisztériuma* támogatta. A csúcstalálkozó célja az volt, hogy hatványozottan növelje a fogamzásgátlás hozzáférhetőségét a hajadon leányok és nők részére a 69 legszegényebb országban.

az ENSZ ügyvezető igazgatóinak *Koordináló Testülete* elfogadott egy cselekvési tervet, amelynek a segítségével nyomon követhető minden „előrelépés" a „nemek közti egyenlőség" kérdésében az ENSZ rendszerén belül[40] és mérhető a „nemek közti egyenlőség" szempontjának érvényesítése a mindennapi munkában.

2012. március 8-án az *ENSZ főtitkára* és a *Közgyűlés* elnöke közös nyilatkozatban jelentették be, hogy 2015-ben megszervezik az ötödik globális nőügyi konferenciát.[41] Előterjesztésük azt célozza, a Pekingi Konferencia mintájára, az „újonnan felmerülő kérdésekre"[42] vonatkozóan is globális célokat fogalmazzanak meg, nagyobb mértékben bevonva a fiatalokat, továbbá megerősítsék az *UN Women* tekintélyét.

A „homoszexuálisok joga" és „egyenrangúsága" már most kiemelt helyet foglal el az európai és amerikai külpolitikai irányelvekben. Az elmúlt években az ENSZ főtitkára azt az üzenetet fogalmazta meg, hogy az emberi jogok *fölötte állnak* a vallási törvényeknek és előírásoknak. Ez az állásfoglalás az ENSZ visszatérő témája az irányadó „új, globális konszenzus" elfogadása és megvalósítása óta.[43] A világméretű dekadencia a homoszexualitás megítélésében minden korábbi mértéket meghalad. Homoszexualitás mindig is volt, arra azonban nem volt még példa az emberiség történelmében, hogy két férfi vagy két nő élettársi kapcsolatát a házassággal *egyenlőnek* nyilvánítsák, és ezt globális szinten, politikai és gazdasági erővel kényszerítsék rá minden létező államra.

Korunk elfajzottságát jellemző megnyilvánulás, hogy *Conchita Wurstot*[44] az ENSZ főtitkára és az Európai Unió Parlamentje fogadja, méltatja, példaként állítja és ünnepli.[45] A „nemek közti egyenlőség" ideológiai befolyása napjainkra eljutott a világ valamennyi szögletébe. A nemek közti egyenlőségért felelős minisztériumokat találhatunk immár Afrikában, Latin-Amerikában és Ázsiában is. A gender elfogadását és terjesztését rendre a fejlesztési segélyek feltételeként jelölik meg. A *nemek közti egyenlőség iránti érzékenység* immár a globális oktatás alaptétele. A gendert ma már több száz egyetem bölcsészettudományi és társadalomtudományi tanszékein oktatják (*gender studies*) mint hivatalos tantárgyat.

A nemiség antropológiai alapjait és az emberi minőség metafizikai kereteit leromboló filozófusokat, művészeket és tudósokat manapság kiváló karrierlehetőségek segítik. A nemek közötti egyenlőség és a gender szorosan összetartozó ideológiája beépült a gazdasági életbe is:

---

[40] Rendszerszintű cselekvési terv – SWAP.

[41] Titokban megváltozott a szóhasználat: az ENSZ nem „nemzetközi", hanem „globális" konferenciáról beszél, ami lényegbevágó változtatás.

[42] Különösen a nők politikai részvételével kapcsolatos kérdések, a *Biztonsági Tanács* 1325. számú határozata, egyenlő hozzáférés az emberhez méltó munkához, az élelmiszerbiztonság, az emberkereskedelem, a kábítószerek, a migráció, a környezetvédelem, az éghajlatváltozás és az informatika.

[43] A 2012. július 2-án rendezett *Emberi Jogi Filmfesztiválra* írt üzenetében Ban Ki-moon dicsérte azt a munkát, amelyet a homoszexuális, leszbikus és transzszexuális jogok védelmezői végeznek az egész világon. A főtitkár hangsúlyozta, hogy az államok jogi kötelezettsége, hogy véget vessenek a nemi irányultsággal összefüggő erőszaknak és hátrányos megkülönböztetésnek. Ismét hangot adott az ENSZ álláspontjának, miszerint a jogok minden szokás, hagyomány, kulturális érték és vallási meggyőződés felett állnak.

[44] Thomas Neuwirth (Conchita Wurst) osztrák transzvesztita énekes, aki Ausztria képviseletében 2014-ben megnyerte az Eurovíziós Dalfesztivált a *Rise Like a Phoenix* című dalával.

[45] Conchita Wurstot méltatta az ENSZ főtitkára: http://hvg.hu/vilag/20141103_Conchita_Wurstot_meltatta_az_ENSZ_fotitka (U.l.: 2016.09.28.); Conchita Wurst EP-képviselőknek énekel. http://magyarhirlap.hu/cikk/4711/Conchita_Wurst_EPkepviseloknek_enekel (U.l.: 2016.09.28.)

a *Világgazdasági Fórummal* kezdve üzleti vállalkozások etikai kódexeiben éppen úgy megtaláljuk, mint mindenféle alapszabályokban. Az ideológia átjárja a művészeteket, különösen a filmipart és a könnyűzenei világot. A gender szerte a világon megjelent a jogalkotásban, egyre szaporodnak a gender elősegítésére hivatott jogszabályok, amelyek foganatosításához a bíróságok és a végrehajtó szervek retorziós eszközei is egyre bővülnek.

A 19. századra visszavezethető, és az 1960-as évekre kibontakozó feminizmus, az 1968-as kulturális forradalom a közvetlen előzményei annak az eszkalálódásnak, amit az ENSZ és az EU által vezérelt globális átalakítási tevékenységben nyomon követhetünk. Napjainkra a nyugati kulturális forradalom hatásai az egész világon érezhetőek, *Kinsey* és *Marcuse* beteg ideái korunk valóságává lettek.

A forradalom ontológiai szinten támadja meg magát az embert: vallásosságában, istenkapcsolatában, az igazságra és a jóságra hivatottságában, erkölcsiségében, a bűnbocsánat és a megváltás iránti szomjúságában, az örök élet utáni vágyakozásában, isten- és emberszeretetében, férfinak és nőnek teremtett természetében.

2. A tolerancia elfajzása

2.1 Tolerancia és a nemi devianciák

Az ENSZ Közgyűlése az UNESCO kezdeményezésére az 1995-ös évet a *tolerancia nemzetközi évének* nyilvánította.[46] Ebből az eseményből kiindulva az ENSZ Közgyűlése hivatalosan is felszólította a szervezet összes tagállamát, hogy minden év november 16-án ünnepeljék meg a tolerancia nemzetközi napját.[47]

A nemzetközi trendekhez a magyar sajtó is hamar felzárkózott. A kilencvenes évek kedvelt liberális témája lett – mutat rá Löffler – a mindenféle kisebbségnek kijáró tolerancia.[48] A „többséget" célzó üzenet hatására szinte már szégyenletes volt nem liberális kisebbségben lenni. Mindez arra késztette a „többségieket", hogy ha normális embernek akarják érezni magukat, minél előbb fedezzenek fel magukban valamilyen „kisebbségi" vonást. Azoknak, akik nem tudtak kisebbségivé válni, egyet tehettek csupán: nem normális „többségiként" *feltétlenül* tolerálniuk kell a normalitást megtestesítő kisebbségeket.

A toleranciára való hivatkozás kezdeti időszakában az LMBT[49] szexuális orientációt követő embereket még csak tolerálniuk kellett a többségieknek. Ez azt jelentette, hogy őket nem lehet megalázó bánásmódban részesíteni, nem lehet diszkriminálni (például iskolában, munkahelyeken), sem pedig jogilag büntetni. A tolerancia ekkor még emlékeztet annak eredeti jelentésére. Kezdetben a „másságot" toleráló heteroszexuális többség értékrendje az uralkodó, és e kereteken belül kell megtalálni a többség és a „szexuális kisebbségek" békés egymás mellett élésének lehetőségét. Stratégiai céljukhoz annyival jutottak közelebb, hogy a

[46] 1993. évi 48/126-os számú határozat.

[47] 1996. december 12-i 51/95-ös számú határozat.

[48] A témát nagyszerűen összegzi Löffler Tibor (*Fobofóbia*, in: Magyar Nemzet, 2015.07.23.), akinek a gondolatmenetét itt mi is követjük.

[49] Az LMBT (ritkábban: MLBT) betűszó a nemzetközi szóhasználatban elterjedt angol LGBT (GLBT) betűszó magyar megfelelője. A rövidítés feloldása: leszbikusok (nőkhöz vonzódó nők), melegek (férfiakhoz vonzódó férfiak), biszexuálisok (nem csak egy nemhez vonzódóak) és transzneműek (a nemi szerepeket részlegesen vagy teljesen felcserélő, esetleg a külső nemi jegyeiket is megváltoztató csoport). Az elnevezés ezen szexuális kisebbségek összefoglaló megjelölésére használatos.

normaszegést implicite a norma részévé tették. A szexuális másság tolerálásának közkeletű indoka lett az, hogy a szexuális orientáció magánügy, és senkinek sincs köze ahhoz, hogy mi történik a négy fal között. Tehát a toleranciát nem az értékrend igazságtartalmára vonatkoztatták, hanem egyszerűen arról volt szó, hogy a domináns „többségnek" kell toleránsnak lenni a recesszív „kisebbséggel" szemben, bármiféle értékítélet nélkül.

A tolerancia ezzel a „többségieket" térdre kényszerítő, átalakító, az igazságot feltétlenül a „kisebbségiek" igazával azonosító eszközzé, ideológiai fegyverré kovácsolódott.

2.2 A házasságkötési és az örökbefogadási jog követelése

Miután érzékelték az eredményességüket, továbbléptek, explicit normaváltoztatást kezdeményeztek. Az egynemű párok részére jogot kezdtek követelni a házasságkötésre és gyermekek örökbefogadására. Ez a két fejlemény már nem fér bele az igazságtól elszakítottan értelmezett, pusztán a „többségtől" a „kisebbségek" felé, mintegy mennyiségi alapon elvárt tolerancia fogalmába sem, mert törvényesítésük, egyenértékűvé nyilvánításuk eleve feltételezi a „többség" és „kisebbség" közötti határok elmosását. Az egyneműek „házasságáért" és a gyermekek örökbefogadási lehetőségéért folytatott harc jól látható célja a (heteroszexuális) „többség" gondolkodásmódjának és értékrendjének a radikális átformálása.

A házasság és az örökbefogadás lehetőségének a törvényesítése eszköz a (heteroszexuális) többség értékrendjének a megváltoztatásához, új norma deklarálásához. A többségtől már nem toleranciát várnak el az LMBT részére, hanem a szexuális másság totális elfogadását. A deviáns nemi orientációt nem szabad semmiképpen sem megkülönböztetni, hanem szimpla emberi szexuális szokásként kell tekinteni minden értékítélet nélkül. Ebben a szemléletben nincsen morális tartalma a „heteroszexuális" és a „homoszexuális" fogalmaknak, sem a „szexuális orientációnak", sem a „másságnak". A deklarált új norma győzelme: tilos bármiféle erkölcsi értékítéletet megfogalmazni a homoszexuális magatartásról. A toleranciával való ilyetén visszaélés a differenciálás elvi lehetőségét támadja, még azt is lehetetlenné teszi, hogy a toleranciáról egyáltalán beszélni lehessen.

A toleranciával való visszaélés nemi orientációval kapcsolatos harci eszköze a „*homofóbia*" közismert fogalma által történő megbélyegzés, amit bárki megkaphat, aki kritikát fogalmaz meg vagy egyet nem értését nyilvánítja ki az LMBT személyek „egyenlő jogaival" kapcsolatosan. Ideológiai terrorjuk a heteroszexuális gondolkodásmód erőszakos átformálása érdekében a tolerancia fogalmát még az igazságtól elválasztott – többségi elvű – értelmezésében is elsöpri.

E gyakorlatban azok, akik tegnap még toleránsnak számítottak, máról holnapra megkaphatják a homofóbia bélyegét. Ma már nem elég elutasítani a melegek diszkriminálását és megalázását, hanem az értékrendben való teljes azonosulást és egyetértést kötelező megvalósítani. Aki nem ért egyet a melegházassággal, és ennek a véleményének nyilvánosan hangot merészel adni, azt tüstént homofóbnak nevezik. Hiába ragaszkodik bárki az isteni törvény létéhez, a metafizikai és erkölcsi kategóriákhoz, az ő véleményének a „mássága" már „más": kirekesztik, arra hivatkozva, hogy „kirekesztő". A régi norma még „másságként" sem jelenhet meg. Ebben érhető tetten a liberális kánon hamissága, hiszen a „másság tisztelete és védelme" csak az értékeket megkérdőjelező, azokkal szembemenő, deviáns magatartásoknak jár ki.

Miként a tolerancia, ha elszakítjuk az igazságtól, értelmetlenné válik, úgy a „homofóbia" is definiálatlan marad. Bárkit homofóbbá nyilváníthatnak, ez a jelenség kísértetiesen hasonlít ahhoz, ahogyan a kommunisták a szegényparasztokat kuláknak, a szociáldemokratákat

fasisztának bélyegezték. Szemléletes példa a homoszexuális kapcsolatát nyíltan vállaló olasz divattervező-páros, Domenico Dolce és Stefano Gabbana esete. A „bevállalás" korábban hősként ünnepelt példái azon nyomban megkapták a homofóbia bélyegét, amint kifejtették, hogy nem értenek egyet a melegházassággal.[50]

2.3. A megbélyegzés az ideológiai terror eszköze

Az LMBT pozitív diszkriminációját elutasítók, akik toleranciát követelnek, gyakran az intolerancia gyakorlói az isteni és természeti törvényekre hivatkozókkal szemben. A jogvédők és az „elnyomott szexuális kisebbségek" képviselői rendszerint szó nélkül hagyják a házasság és a család tradicionális értékeinek védelmezőit ért megbélyegzést, sőt gyakran maguk is élnek az agresszivitás eszközeivel. A liberális jogi küzdelmek már régóta operálnak a fóbiával végződő fogalmakkal[51], aminek az a célja, hogy a nem liberális módon gondolkodók, akiket homofóbnak, xenofóbnak, iszlamofóbnak stb. nyilvánítanak, érezzék magukat abnormálisnak, és a társadalom pedig rekessze ki őket.

A fóbiázás gyakran vezet látványos önellentmondásokhoz. Szembetűnő, hogy például ugyanazok a „jogvédők", akik homofóbiát kiáltanak, pozitív diszkriminációt és a társadalmi normák átalakítását követelik a „kisebbségek" számára, pusztán azon az alapon, mert kisebbségek, és kritikátlanul elítélik például az „iszlamofóbiát" is, miközben nem veszik észre, hogy a »Kalifátusban nincs pride«.[52]

A „melegjogi mozgalmak" intoleráns csoportjai hasonló cipőben járnak, jegyzi meg Löffler, mint annak idején Lenin fiai voltak. A kommunisták között mindig volt egy keménymag, egy

[50] http://www.pinknews.co.uk/2015/03/14/gay-fashion-designers-dolce-and-gabbana-attack-non-traditional-families/; http://www.news.com.au/entertainment/celebrity-life/dolce-gabbana-sorry-for-anti-gay-comments/story-fn907478-1227485306198 (U.l.: 2015.10.14.)

[51] E szavakban a –fóbia (φόβος – phobos) szórész általában egy görög vagy latin eredetű szóhoz kapcsolódik. A -fóbia szavak jelentős része valódi tartalommal bír, ezért a használatuk az adott esetben indokolt lehet. Fóbiás kifejezések előfordulnak a pszichiátriában (irracionális, lekötelező félelem valamitől), a kémiában (kémiai averzió), a biológiában (környezeti tényezőkkel szembeni averziók leírására), és az orvostudományban (hiperszenzitivitás) is. Továbbá igen sok fóbia szó bukkan fel az irodalomban, ahol a –fóbia szót csak érdeklődéskeltés céljából kapcsolják hozzá akármilyen más szóhoz. A –fóbia alkalmas nemzetiségekkel vagy egyéb csoportokkal szembeni ellenérzés leírására is. Ilyen értelemben a fóbiázás az anti- előtag szinonimája. Az előítélet vagy ellenérzés egy állapotra, vagy anyagra is vonatkozhat. Ezek a szavak politikai vitákban gyakran módosult jelentéssel, egyfajta szitokszóként vesznek részt. Ide tartozik például a homofóbia, az iszlamofóbia vagy a xenofóbia és az antiszemitizmus is.

[52] A Melegek, Leszbikusok, Biszexuálisok, Transz- és Interszexuálisok Nemzetközi Egyesülete (ILGA) felhívta a figyelmet, hogy az ugandai helyzet – ahol 2014 februárjában Yoweri Kaguta Museveni elnök aláírta a jogszabályt, amelynek alapján a „sorozatos bűnelkövetők" akár életfogytiglani börtönbüntetést is kaphatnak – egyáltalán nem egyedülálló: hét országban halálbüntetés is jár homoszexualitásért. Ilyen Irán, Szaúd-Arábia, Jemen, Szudán, Nigéria, Mauritánia és Szomália. Ugandához hasonlóan életfogytiglani börtönbüntetés járhat a melegeknek Tanzániában, Malajziában, Guyanában és Bangladesben. Marokkóban, Kenyában és Jamaicában pedig akár 14 év börtön is járhat nekik – számol be az Independent. In: http://www.independent.co.uk/news/world/politics/and-you-thought-uganda-was-bad-map-shows-where-in-the-world-it-is-worst-to-be-gay-9152558.html (U.l.: 2015.10.16.) A „felvilágosult" mohamedán országokban sem fenékig tejfel azonban a melegek élete: Szaúd-Arábiában (amely az USA legfőbb szövetségese a térségben) 2010-ben ötszáz (!) korbácsütésre és öt év börtönre ítéltek egy homoszexuális férfit. Nemrég Törökország (amelyik az Európai Unió tagjelöltje) belügyminisztere titulálta a szexuális másságot – a sertéshúsevéssel együtt – a becstelenség és az embertelenség megnyilvánulásának. In: http://www.economist.com/node/21546002 (U.l.: 2015.10.16.)

Politbüro, akik úgy gondolták magukról, hogy ők az eszme leghivatottabb képviselői. E „legjobbak" az aktuális igazakból szervezték meg az újabb és újabb Internacionálét, amivel szervezeti keretet adtak az elhajlók elleni küzdelemnek is.

A homogén egységként elképzelt, a nyilvánosság előtt csak „LMBT-közösség" néven emlegetett gyülekezet tagjai nem feltétlenül ismerik el egymást egyenjogúnak vagy egyenértékűnek. Jól példázza ezt az Egyesült Államokban megfigyelhető helyzet. Vannak melegek, akik nem közösködnek transzszexuálisokkal és a transzvesztitákkal, míg a fekete és a latin melegek sem mentesek a kölcsönös faji ellentétektől. Dolce és Gabbana divattervezők esete pedig azt bizonyítja, hogy a mindenféle kiközösítés és megbélyegzés ellen fellépő melegjogi mozgalmaktól egyáltalán nem áll távol a kiközösítés és megbélyegzés, ha az „LMBT-közösségen" belül másképpen gondolkodókkal találják szembe magukat.

A megbélyegzés eszközével operáló ideológiai terror veszélye az is, mondja Löffler,[53] hogy nem látni a határát az újabb és újabb „szexuális jogoknak" és a többség értékrendjével szemben támasztott újabb követelményeknek. Ha a nemiségre és a házasságra vonatkozó isteni, erkölcsi és természeti törvények negligálásával intézményesíteni lehet a melegházasságot és az azonos neműek örökbefogadási jogát, van-e valós elvi akadálya például a pedofília elfogadtatásának, vagy miért is ne követelhessék a zoofilek, hogy házasságot köthessenek a kedvenc állataikkal? Mi az akadálya a többnejűségnek vagy a többférjűségnek? A női kvóták mellett miért nincsenek LMBT-kvóták is? Miért is ne lehetne engedni a gender-mainstreaming akaratának, amely a nemek közötti egyenlőséget hirdetve élesen szétválasztja a nemiség biológiai és társadalmi karakterét, hogy a tradíció írmagját is kiirtsa a személyi szabadság oltárán? Ha magától értetődő a „szivárványcsalád", miért is ne lenne cél az „apa" és az „anya" fogalmának eltörlése? Hogy-hogy még nem érvényesül az iskolai szexuális felvilágosítás során is az „egyenlőség" elve? Ha a nemiség morális korlátai érvénytelenek, miért is ne mutassák be minden iskolásnak a szexuális élet magától értetődő elemeként az LMBT mindenféle elképzelhető nemi aktusait? Sőt, nem diszkriminatív-e az LMBT betűszó használata, ha egy sor „szexuális kisebbség" hiányzik belőle? Ezek a kérdések semmivel sem abszurdabbak, mint azok a melegjogi aktivisták által menedzselt, új keletű törvények, amelyek néhány évtizeddel ezelőtt szintén elképzelhetetlennek tűntek. Aki ma komolyan mer beszélni ezekről, vagy az ezekhez hasonló kérdésekről, azonnal megkaphatja a homofóbia vádját.

Ebben az ideológiai terrorban a közéleti szereplők könnyen nyomás alá helyezhetők, lejárathatók, akár lemondásra is kényszeríthetők. A fóbiával való megbélyegzés bevett eszköz a karrier megtörésére, az ellenkező véleményen lévő egzisztenciájának a megtámadására. Napjainkban ezerszer meg kell gondolnia bárkinek is, hogy nyilvánosan megszólaljon ezekben a kérdésekben, nehogy homofóbnak nyilvánítsák, nyilvánosan meghurcolják, és költséges pereket akasszanak a nyakába.

2.4. Fobofóbia

Az ideológiai zűrzavar miatt bekövetkezni látszik az a tragikomikus paradoxon, hogy a homofóbként megbélyegzett emberek védekezésképp alkalmazni kezdik az LMBT melegjogi aktivisták és jogvédők érvelését. Vállalják a stigmát, hogy homofóbok, mégpedig azzal az indokkal, hogy fóbiájuk is csak egyfajta beállítottságot jelöl a többi között, és ezért

[53] Löffler Tibor: Fobofóbia, in: Magyar Nemzet, 2015.07.23.

„kisebbségnek" nyilvánítják magukat, akiket mindenféle jogok illetnek meg.[54] Ha a homoszexualitás és bármiféle LMBT szexuális magatartás „egyenértékűen" kezelendő szexuális magatartás, akkor ezen az alapon a homoszexuális magatartástól való idegenkedés is lehet egy „kisebbség" jellemzője, és máris megvan az indok a jogaik elismeréséhez.

A káosz jellemző tünete, hogy a másokat lehomofóbozók sem ússzák meg, hogy „lefóbiásozzák" őket. A homofóbia mintájára minden további nélkül beszélhetünk *heterofóbiáról*, de ez még nem minden. Már használatos a *fobofóbia* fogalma, amely a mások (vélt) fóbiáitól való félelmet fejezi ki. A fóbiázás az ideológiai zűrzavarnak már-már szórakoztató paródiája, amelynek őrülete egyúttal az Örök Igazságtól való elszakadás törvényszerű büntetéseként is értelmezhető.

3. A gender-ideológia

A John Henry Newman Központ meghívására 2015-ben Magyarországra látogatott, szemináriumot és előadást tartott a gender-ideológia két nemzetközileg is ismert katolikus szakértője, *Marguerite A. Peeters*[55], valamint *Gabriele Kuby*.[56] Ebben a fejezetben a gender-ideológia részleteit, hátterét e két szaktekintély munkássága alapján tekintjük át.

3.1 A *nemek közötti egyenlőség,* a *gender, a nemi irányultság és a nemi önazonosság* új fogalmai

A posztmodernitás jellemzője a szavak pontos meghatározásától való tartózkodás, ami megfosztja a nyelvet a maga stabil és meghatározható tartalmától. A valóság szabatos leírása helyett *értelmezésre szoruló szöveg keletkezik, a szabad értelmezés tere, a változás folyamata* lesz. A nyelv a „dekonstrukció" posztmodern eszközévé vált. A posztmodern kultúrában az embert nem köti többé saját szava. A „nemek közti egyenlőség" fogalmát, és a hozzá kapcsolódó kifejezéseket hol így, hol úgy értelmezik aszerint, hogy mit kívánnak az aktuális szociológiai változások, valamint az emberek változó ideológiai nézetei. A kapcsolódó kifejezések tartalmai ezért képlékenyek; állandóan újabb szavakkal, új fordításokkal, új értelmezésekkel, új ideológiai kérdésekkel bővülnek. Ennek eredményeként a nyelv, amelynek eredeti célja a kommunikáció a valóság egyértelmű tükrözése a tudatban, valamint az önátadás,

[54] http://mno.hu/velemeny/fobofobia-1296622 (U.l.: 2015.10.14.)

[55] Marguerite A. Peeters művészettörténeti, zsurnalisztikai és katolikus hittudományi tanulmányait a párizsi Sorbonne, a brüsszeli Schuman Intézet, a római Angelicum, a Gregoriana és a brüsszeli teológiai intézet falai között végezte, és jelenleg öt helyen is egyetemi tanár, többek között a Pápai Lateráni Egyetemen, valamint a Szentszéknél tanácsadóként is dolgozik. Kutatási területe a társadalomtudomány pasztorális és teológiai megközelítése, a globalizáció és az evangelizáció, valamint a lelkipásztori kihívások a posztmodern kultúrában. Első alkalommal a Newman Központ vendégprofesszoraként tartott háromnapos szemináriumot Magyarországon 2015. március 6-8-án Budapesten, majd jelen volt a december 7-én tartott könyvbemutatón is, amikor két kötete jelent meg a Newman Központ gondozásában, *A nemek forradalma*, valamint *A Nyugat kulturális forradalmának globalizációja* címmel.

[56] Gabriele Kuby írónő, szociológus, édesanya a feminizmus, az ún. gender-ideológia és a szexuális forradalom legnagyobb hatású kritikusa. Azzal vált ismertté, hogy *A nemek forradalma* című, magyarul is megjelent (Gabriele Kuby: *A nemek forradalma*. Kairosz Kiadó, Budapest 2008.) kötetében a posztmodern nemtelenség abszurd tanai ellen vette fel a harcot. A német szociológus évek óta figyelmezteti a nyilvánosságot azokra a veszélyekre, amelyek a társadalmat, a családot és a katolikus hitet e téren fenyegetik. Azért tud hitelesen beszélni minderről, mert 1997-es katolizálása előtt maga is e téves eszmék híve volt. Gabriele Kuby előadására a Gazdaság–Etika–Globalizáció című konferencián került sor 2015. október 2-án Sümegen. Lásd: *Gazdaság – Etika – Globalizáció,* konferencia kiadvány, szerk. Kertész-Bakos Ferenc, Newman Központ, Sümeg 2015.

ehelyett a manipuláció és a mások feletti uralkodás eszközévé válik. Az ENSZ 1995-ös pekingi konferenciája óta, amely nemzetközi szinten elsőként tette irányadó normává a „nemek közötti egyenlőség" fogalmát, teljes lett a bábeli zűrzavar: se szeri, se száma az újonnan megjelent „definícióknak", amelyek azonban mindig csak arra a könyvre vagy dokumentumra érvényesek, amelyre hivatkoznak.

A meghatározások zavarosságát jól példázza az *UN Women* jelenlegi definíciója.[57] A következőképpen határozza meg a társadalmi nemet (a gendert):

„A férfi és női léttel, a nők és a férfiak, a lányok és a fiúk közötti kapcsolatokkal, valamint a nők közötti és a férfiak közötti kapcsolatokkal összefüggő társadalmi jellegzetességek és lehetőségek. Ezek a jellegzetességek, lehetőségek és kapcsolatok társadalmi képződmények, melyeket a szocializáció során sajátítunk el. Függnek az adott helyzettől és kortól, és változékonyak. A társadalmi nem határozza meg, mit kell tennie és mit tehet a nő és a férfi az adott helyzetben. A legtöbb társadalomban különbségek és egyenlőtlenségek vannak a nők és a férfiak között a feladataik, a tevékenységeik, az erőforrásokhoz való hozzáférésük, és az azok felett való rendelkezésük, valamint a döntési lehetőségeik tekintetében. A társadalmi nem része a tágabb értelemben vett társadalmi-kulturális kontextusnak. A társadalmi-kulturális elemzés egyéb fontos kritériumai az osztály, a faj, a szegénységi szint, az etnikai csoport és az életkor."[58]

Ez a meghatározás hosszú és meglehetősen zavaros. Azonban az kitűnik, hogy a „kapcsolatok" szó tartalmába itt a „nemi kapcsolatok" is beletartoznak. Az UN Women úgy értelmezi a társadalmi nemet, hogy az helyet engedjen a homoszexuális és queer[59] értelmezésnek is, amit igazol, hogy az UN Women nem a férfiak és nők *társadalmi funkcióiról*[60] beszél, hanem „társadalmi jellegzetességekről, lehetőségekről és kapcsolatokról", amelyeket „társadalmi képződményeknek" tekint. A definíció a *szerepektől* a *jellegzetességek, lehetőségek és kapcsolatok* felé mozdul el. Ez a *nyelvi* változás és zavarosság azonban tudatos tartalmi módosítást eszközöl. A férfi és a nő kapcsolata az új sugallat szerint csupán társadalmi képződmény[61], s ennek alapján a „heteronormativitás" meg is szüntethető, ami a homoszexuális „házasság" eszméjének a melegágya.

A társadalmi nemről mindmáig egyetlen olyan meghatározás jött létre, amely kötelező jogi erővel bír, és amelyhez kormányközi megállapodás tartozik. Ez a Nemzetközi Büntető Bíróság (ICC) alapszabályának 7/3. cikkelyében található (1998), és semmi olyan jelentéssel nem

[57] Az *UN Women* szervezetet az ENSZ *Közgyűlése* hozta létre 2010-ben abból a célból, hogy az egész világon biztosítsa a nemek közti egyenlőség nemzeti szintű megvalósítását.

[58] Idézi Kuby, G., *A nemek forradalma*, in: Gazdaság – Etika – Globalizáció konf. kiadvány, Newman Központ, Sümeg 2015.

[59] A queer egyik nemhez sem kíván tartozni.

[60] Peking után az *UN Women* meghatározása kitágítja számos ENSZ szervezet definícióját, amelyek korábban még csak a férfiak és a nők *társadalmi szerepére,* mint társadalmi képződményre korlátozódtak.

[61] Ugyanebbe az irányba tekint az *Európa Tanács Egyezménye a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről* és felszámolásáról (Isztambuli Konvenció) 2011-ből, amely a gendert a következőképpen definiálja: "gender" shall mean the socially constructed roles, behaviours, activities and attributes that a given society considers appropriate for women and men http://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/rms/090000168008482e (U.l.: 2017.02.28.) Magyarul a gender: „azok a társadalmilag kialakult szerepek, viselkedési formák, tevékenységek és jellegzetes tulajdonságok, amelyeket egy adott társadalom a nőkre és a férfiakra nézve megfelelőnek tekint" https://nokert.hu/sze-20160720-0010/1466/1/az-isztambuli-egyezmeny-szovege-magyar-nyelven (U.l.: 2017.02.28.) Ezt az egyezményt Magyarországon még nem ratifikálták.

rendelkezik, amely eltérne a fenti meghatározástól, vagy lehetővé tenné, hogy kizárható legyen a homoszexuális értelmezés.

A „nemek közti egyenlőség" egyértelmű meghatározásának hiánya nem egyszerű tévedés, hanem stratégiai célt szolgál. A meghatározatlanság olyan mesterséges szellemi „ködöt" hoz létre, hívja fel a figyelmünket Peeters, amelyben a társadalom átalakítható, és ami végső soron a hatalom megszerzését szolgálja.

Mindennek okán, ha pontos meghatározást nem lehet is adni a „nemek közötti egyenlőség" kulcsfogalmairól, de az ENSZ és az EU szimpóziumain megjelenített általános vélekedésről lehet valamiféle általános képet adni. Ezek szerint a *gender* szó jelentése: „társadalmi nem", ami meg is egyezhet a biológiai nemmel, de el is térhet tőle. Az ember önazonosságát e szerint a *nemi irányultsága* határozza meg, vagyis az, hogy miként elégíti ki nemi ösztönét: akár azonos neműekkel (homoszexuális), mindkét nem tagjaival (biszexuális), váltogatja a nemét (transzszexuális), se nem férfi, se nem nő (interszexuális), vagy egyik nemhez sem kíván tartozni (queer). Az ENSZ és az Európai Unió dokumentumaiban LMBT (Leszbikus, Meleg, Biszexuális és Transzszexuális) személyekről olvashatunk. Mindez üdvözlendő „*sokszínűségnek*" számít, és ezért az EU és az ENSZ irányelvei szerint a gyerekeket is ennek az elfogadására kell nevelni az óvodától kezdve.

A radikális feministák a maguk stratégiai előrelátásával a *gender* fogalmát a záródokumentumban, a *pekingi konferencia cselekvési programjában* rögzítették.

A feministák szerint a nők elnyomása a férfi és a nő nemi különbözőségének köszönhető; továbbá a homoszexuálisok és minden más szexuális kisebbség hátrányos megkülönböztetését a heteroszexualitás kötelező volta okozza.

A férfi és a nő nemi különbözőségének eltörlése a feministák szerint egyszerre szünteti meg a nők elnyomását és a homoszexuálisok (LMBTTIQ) hátrányos megkülönböztetését.

A kétpólusú nemi önazonosság „lebontására" és „elbizonytalanítására" két további fogalmat találtak ki: a *nemi irányultságot* és a *nemi önazonosságot*. Ezek többek között az Európai Unió Lisszaboni Szerződésében is megtalálhatóak már.

Az újsütetű fogalmak definícióját igen nehéz megtalálni. A totalitariánus törekvéseket leplezetlenül megjelenítő úgynevezett *Yogyakarta-alapelvekben* azonban felbukkan egy definíció.[62] A következő meghatározásokat találjuk benne:

A *nemi irányultság* fogalma az embernek azt a képességét jelenti, hogy érzelmileg és szexuálisan intenzív vonzódást tud érezni azonos neműekhez, ellenkező neműekhez, illetve mindkét nem tagjaihoz, és meghitt nemi kapcsolatra tud lépni velük.

A *nemi önazonosság* alatt a valamely nemhez való tartozás mély belső és személyes érzését értjük, amely vagy megegyezik az ember születéskor kapott nemével, vagy nem.[63]

Az ember neme tehát nem a biológiai (anatómiai, hormonális, idegi), társadalmi és pszichés ismertetőjegyektől függ, hanem önnön „belső és személyes érzésétől". Ez a meghatározás *semmilyen* nemi preferenciát és tevékenységet nem zár ki: sem a poligámiát, sem a poliamóriát, sem a pedofíliát, sem a vérfertőzést, sem a zoofíliát.

[62] Az indonéziai Yogyakartában 2007-ben gyűltek össze úgynevezett emberi jogi szakértők, és fogalmaztak meg 29 alapelvet arra vonatkozólag, hogy miként kell megvalósítani az LMBT célkitűzéseket az egész világon. Bár az ENSZ tekintélyével lépnek fel, valójában semmiféle legitimációval nem rendelkeznek.

[63] Yogyakarta-alapelvek, 11. oldal, Preambulum, 2. megj.

3.2. A gender-ideológia és a szexuális forradalom előfutárai

A gender-ideológia 1990-es években globálissá terebélyesedett forradalmát hosszas előzmények készítették elő. Először a feminista forradalomra került sor, amelynek első hulláma a tizenkilencedik században jelentkezett.[64] A huszadik század elején a feminizmus a fogamzásgátló módszerek és az abortusz hozzáférhetőségét, valamint a „szexuális szabadságot" követelte a nők számára, ami az 1960-as évekre kibontakozott szexuális forradalom alapjait vetette meg, és előkészítette az 1968. májusi kulturális forradalmat is.

Hosszú út vezetett odáig. A „nemek közti egyenlőség" célkitűzéseinek legfőbb szellemi táptalaja az Úr Krisztust és az Egyházat nyíltan megtámadó francia forradalom, valamint a kommunista ideológia.

Friedrich Engels (1820–1895) A család, a magántulajdon és az állam eredete című 1884-es művében a következőket írja:

„Az első osztályellentét, amely megjelenik a történelemben, a férfi és a nő ellentéte a monogám házasságban, és az első osztályelnyomás a női nem elnyomása a férfi nem által."[65]

Ebből levezethető a kommunizmus összes vonatkozó törekvése. A nőket fel kell szabadítani: le kell romboljuk a házasságot és a családot oly módon, hogy kiiktatjuk a házasság és a család alapjának tekinthető polgári nemi erkölcsöt. A nőnek részt kell vennie a termelésben, a gyermekeket pedig az állam kollektív nevelésébe kell adni. Engelshez hasonlóan *Karl Marx* (1818–1883) is úgy gondolta, hogy a „nő felszabadítása" a szocialista forradalom részét képezi.

Az Egyesült Államokban *Margaret Sanger* (1879–1966)[66] és *Emma Goldman* (1869–1940)[67] fogamzásellenes és abortuszpárti kampányokat indított, és az egyedülálló nők szexualitásáról (*leszbianizmus*) kezdett beszélni. Angliában *Marie Stopes* (1880–1958), Sanger tanítványa, hasonló irányban tevékenykedett, egészen az eugenikáig menően. 1916-ban Sanger megnyitotta az első amerikai születésszabályozással foglalkozó klinikát Brooklynban. Az ír katolikus származású, szocialista meggyőződésű Sanger a nők „felszabadítását" tűzte ki célul a polgári, erkölcsi és egyházi törvények alól. Úgy gondolta, hogy romboló céljai megvalósításának legfőbb akadálya a katolikus Egyház. Gondolatait a marxista feministák fejlesztették tovább, például az amerikai *Shulamith Firestone* (1945–2012).[68] Firestone Marx és Freud között teremt kapcsolatot a feminizmussal. „A freudizmus lett a mi modern egyházunk a maga gyóntatószékeivel és bűnbánatával, új híveivel és konvertitáival és a fenntartására

[64] A felvilágosodás szellemiségéhez tartozó Lady Mary Wortley Montagu és de Condorcet márki (1743–1794) gondolatai, valamint Mary Wollstonecraft 1792-ben megjelent műve, az *A Vindication of the Rights of Women* (A nők jogainak érvényesítése) a feminizmus modern kori megalapozásának is tekinthető.

[65] Engels, Friedrich – „Der Ursprung der Familie, des Privateigentums und des Staats" In: Karl Marx/Friedrich Engels-Werke. (Karl) Dietz Verlag, Berlin. Band 21, 1962, S. 68.

[66] Margaret Sanger a *Nemzetközi Planned Parenthood Szövetség* (IPPF) alapítója. 1914-ben a fogamzásgátlás támogatására indította el New Yorkban a *The Woman Rebel* (A lázadó nő) című feminista havilapot. Pornográf anyag megjelentetéséért börtönre ítélték. 1921-ben megalapította az Amerikai Születésszabályozó Szövetséget (*American Birth Control League*, 1942-től Amerikai Planned Parenthood Szövetségre változtatták – *Planned Parenthood Federation of America*). 1922-ben kiadta *The Pivot of Civilization* (A civilizáció alappillére) című művét. 1966-ban hunyt el.

[67] Emma Goldman anarchista és nihilista nézeteket vallott.

[68] Firestone *The Dialectic of Sex – The Case for Feminist Revolution* (A nemiség dialektikája – perbeszéd a feminista forradalom mellett) című műve 1979-ben jelent meg. A szerző gondolkodására Freud, Marx, de Beauvoir és Engels volt hatással.

fordított milliókkal." Firestone szerint „a feminista forradalom végső célja a nemek közötti különbség megszüntetése".[69]

1920-ban a szexuális forradalom előfutárai egy kicsiny, de már nagyon agresszív nemzetközi hálózatot képeztek. 1929-ben kongresszust tartottak Londonban, és megalapították a Szexuális Reform Világszövetségét (*World League for Sexual Reform*). 1918-ban női konferenciát tartottak Moszkvában. Az 1920-as években a *Vlagyimir Illjics Lenin* (1870–1924) vezette szovjet rezsim a nők egyenjogúsítását is zászlajára tűzte.

Simone de Beauvoir (1908–1986)**,** Jean-Paul Sartre élettársa fogalmazta meg a radikális feminizmus híressé vált mondatát: „Az ember nem nőnek születik, hanem azzá válik". Simone de Beauvoir felszólította a nőket, hogy szabaduljanak meg az „anyaság rabszolgaságától". Üzenete Európában mára beérni látszik: a születések számának jelentős visszaesése döntő mértékben összefügg az anyaságról alkotott pozitív kép lerombolásával.

Wilhelm Reich (1897–1957)**,** Sigmund Freud tanítványa volt, tagja a kommunista pártnak, aki a Weimari Köztársaságban a „*Sexuelle Revolution*" (Szexuális forradalom) című könyv szerzője megalapította az úgynevezett Sex-pol mozgalmat.[70] Úgy gondolta, hogy a polgári társadalom csak a „kényszerházasság" és a „kényszercsalád" lerombolásával dönthető meg, aminek eszköze a tömegek, mindenekelőtt a gyermekek szexualizálása.

A forradalom fontos előzménye még a *frankfurti iskola***,** többek között olyan tanárokkal, mint *Theodor W. Adorno* (1903–1969), *Max Horkheimer* (1895–1973) és *Herbert Marcuse* (1898–1979), kidolgozta az úgynevezett „kritikai elméletet", amely szerint a tudományt a társadalom szocialista típusú megváltoztatásának eszközéül használják fel. Adorno és Horkheimer a „tekintélyelvű családot"[71], amelyet a „szexuális felszabadítás" segítségével kívánt lerombolni, a holokauszt (!) melegágyának tekintette. A hippi-mozgalom jelszava is – *Szeretkezz, ne háborúzz!* – innen ered.

Herbert Marcuse az 1960-as évek erotizmusának és hedonizmusának vezéralakja. Marcuse kulturális és erotikus forradalmat szorgalmazott a civilizáció elnyomásmentessé tétele érdekében. Marcuse a szabadságot pusztán az *elnyomás hiányaként* határozta meg. Ideológiája szerint a forradalom mozgatórugója a pszichológia, az egyén pszichés szerkezete és az ösztönök természete. Marcuse átvette Freud kultúráról alkotott nihilista és manicheista elképzelését, és az ösztönök állandó „elnyomásának" a hibáztatása a társadalmi szenvedésekért egy csapásra megteremtette Marx és Freud összhangját. Marcuse a gyermekáldást természetellenesnek tekintette, a szexuális perverzitásokat pedig helyeselte, mondván, azok nagyobb boldogságot ígérnek, mint a normális szexualitás.

A forradalom lényeges technikai lépése volt a fogamzásgátló tabletta kifejlesztése, amit *dr. Gregory Goodwin Pincus* (1903–1967)[72] hozott létre az 1950-es években Margaret Sanger

[69] Lásd en.wikiquote.org/wiki/shulamith_firestone. (U.L. 2016.09.28.)

[70] A Sexpol-mozgalom a tekintély ellen lázadó irányzat részét képezte, melyet Wilhelm Reich hívott életre a 30-as években, hogy a munkásifjúságot megszervezze. Kommunista vállalkozásról volt szó, mely azért jött létre, hogy megszabadítsa a fiatalokat koruk nemi erkölcsétől, melyet elnyomónak és ezért a kizsákmányolás eszközének tekintettek.

[71] Theodor W. Adorno–Else Frenkel-Brunswik–Daniel J. Levinson–R. Nevitt Sanford, The Authoritarian Personality, Harper und Brothers, New York 1950. Max Horkheimer–Erich Fromm–Herbert Marcuse, Studien über Autorität und Familie. Forschungsberichte aus dem Institut für Sozialforschung, Paris 1936, Reprint Lüneburg 2001.

[72] Először nőstény nyulakon, majd 1956-tól Puerto Ricó-i nőkön próbálta ki a fogamzásgátló szert.

ösztönzésére. A feminista mozgalom és szexuális forradalom immár drasztikus módon kezdhette megvalósítani romboló céljait. Először a házasságon belül, majd parázna és házasságtörő kapcsolatok létesítése során is alkalmazni kezdték.

A kommunista befolyásolás, a radikális feminizmus és a szexuális felszabadítás társadalompolitikai áttörése az 1968-as diáklázadással kezdődött. Az ideológiának meghódolt diákok idővel a társadalom, a gazdaság és az államélet összes területén megragadták a kormányrudat: a politikában, az egyetemeken, az igazságszolgáltatásban, a pedagógiában, az iskolai tantervekben, a tömegtájékoztatási eszközökben és a szórakoztatóiparban. A gyermekek egymással vagy a felnőttekkel folytatott nemi viszonyát, a gyermekek előtt folytatott nemi életet a Herbert Marcuse által ígért elnyomásmentes paradicsom megvalósulásának tekintették. A németországi zöldek már a kilencvenes években a pedofília törvényesítését követelték.

A szexuális forradalom kibontakozásának és a gender-ideológia megjelenésének kulcsszereplője *Alfred Kinsey* (1894–1956). A hamisított adatokon nyugvó[73] „Kinsey-jelentések" üzenete szerint mivel az amerikai férfiak és nők úgyis átlépik a hivatalos erkölcs valamennyi határát, a törvényeket is ehhez a valósághoz kell igazítani. A Nyugat szexuális forradalmát Kinsey két sikerkönyve robbantotta ki: *Az emberi hím szexuális viselkedése (Sexual Behavior in the Human Male, 1948*) és *Az emberi nőstény szexuális viselkedése (Sexual Behavior in the Human Female, 1953*). Az 1950-es évek elején terjedni kezdett a pornográfia (a Playboy első száma 1953 októberében jelent meg), amit Kinsey „semleges" és „ártatlan" dolognak tartott. A pornográfia elterjesztése is Kinsey nevéhez köthető.[74] Maga is homoszexuális szadomazochista[75] volt, továbbá radikális ateista, aki elutasította a személyt és a szeretetet, úgy mutatta be az emberi személyt, mintha *csak és kizárólag a szexualitás határozná meg*, amely egy tudományosan igazolhatatlan, aberránt antropológiai redukció. Az általa elhintett nézetek nagymértékben felelősek azért, hogy a nyugati szexuális kultúrában megszűnt a különbség a jó és a rossz, a „normális" és az „abnormális" között.

A szexuális forradalom következő fordulatát az abortusz széleskörű legalizációja idézte elő. Erre például Magyarországon 1956-ban[76], az Egyesült Államokban 1973-ban[77], Franciaországban pedig 1975-ben került sor.

A pekingi csúcsot közvetlenül megelőző ideológiai alapozás volt Judith Butler (1956–)[78] 1990-ben megjelent Problémás nem – Feminizmus és az identitás felforgatása (Gender Trouble

[73] 2004 áprilisában egy amerikai jogászokból álló nagy csoport (az *American Legislative Exchange Council* tagjai) arra a következtetésre jutott, hogy Kinsey kutatása koholt statisztikai adatokat tartalmaz. Judith Reisman és Susan Brinkmann a *The Kinsey Corruption: An Exposé on the Most Influential „Scientist" of our Time* (A Kinsey csalás: korunk legbefolyásosabb „tudósának" leleplezése) című művükben bemutatják Kinsey művének csalását. Kinsey például annak a hírhedt szatírnak (Rex King) információit használta fel, aki több mint 800 gyermeket támadott meg. Bár Kinsey biszexuális és pedofil volt, mindent megtett azért, hogy nős férfi képében mutatkozzék, és így megőrizze jó hírét, amire azért volt szüksége, hogy „komoly tudósként" léphessen fel.

[74] Kinsey azzal dicsekedett, hogy a világ legnagyobb pornográfia-gyűjteményével rendelkezik.

[75] Vö. *Dr. Judith Reismann* honlapja: www.drjudithreisman.com

[76] 1956. június 4. az 1043/1956. számú minisztertanácsi rendelet (az abortuszt jogszerűvé tevő első rendelet) kihirdetésének napja óta 2012-ig Magyarországon a megfogant gyermekek 44%-át, összesen mintegy 5.785.000 magzatot abortáltak el. Lásd: http://www.ksh.hu/docs/hun/xstadat/xstadat_hosszu/h_wdsd001a.html (U.l.: 2016.09.28.)

[77] A Legfelsőbb Bíróság úgynevezett *Roe vs. Wade* határozata.

[78] Judith Butler a retorika és a filozófia professzora több nagyhírű egyetemen az USA-ban és Svájcban, tagja a Rockefeller és a Guggenheim Alapítványnak. Számos jelentős díj tulajdonosa is: 2012-ben Theodor W. Adorno-

– Feminism and the Subversion of Identity) című könyve. Butler „a fallosz-központúság és a kötelező heteroszexualitás lebontását“, a „merev nemi kódok hatékony instabilizálását“, a „testi kategóriák elhomályosítását és kiiktatását“, a társadalom „heteroszexista címkézéseinek“ minden területen való megszüntetését tűzte ki célul. A férfi és a nő, a házasság és a család, az apa és az anya, a nemiség és a termékenység Butler szerint nem tarthat igényt arra, hogy természetesnek és normálisnak tekintsük. Ezeket „le kell bontani“, mert ezek okozzák a férfi uralmát a nő felett és a heteroszexualitás uralmát a szexualitás összes többi formája felett.

3.3. Gender-ideológia az egyetemeken

Az előfutárok által hirdetett nézetek beszivárogtak a tudományos életbe is. Húsz év alatt a gender-ideológia meghódította a nyugati egyetemeket. Sok helyütt ugyanúgy kötelező már, mint a kommunista diktatúrák idején a marxizmus-leninizmus (dialektikus és történelmi materializmus, politikai gazdaságtan, tudományos szocializmus) volt. Aki magáévá teszi a társadalmi nemek egyenlőségének a tanát, karriert csinálhat. Aki ellentmond, azt nevetségessé teszik, kirekesztik, és megpróbálják hitelteleníteni, mint értelmiségit, tudóst. Európában jelenleg 187 egyetemen van *gender studies* mesterképzés angol nyelven, több mint 300 helyen pedig nemzeti nyelven folyik a téma oktatása. Például csak Németországban csaknem 200 egyetemi tanár foglalkozik a társadalmi nemek kutatásával (*gender studies*), és oktatja azt. S mindez nem korlátozódik a szellem- és társadalomtudományokra. A Stuttgarti Egyetemen a matematika szakon is kutatják a társadalmi nemeket. A kutatások meglepő helyeken is felbukkannak, mint a Leuveni Katolikus Egyetemen, amely szintén kínál mesterprogramot a gender témájában.

A gender-ideológia tudományos köntösbe öltöztetése zajlik Magyarországon is. A Szegedi Tudományegyetem genderkutatási programot indított: az Angol-Amerikai Intézetben létrejött a Társadalmi Nemek Tudománya Kutatócsoport, amely elektronikus folyóiratot is működtet. A szerkesztőbizottság tagjai között a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Pszichológia Intézete is képviselteti magát Berán Eszter adjunktus személyében.[79] Szegeden a feminizmus és a gender-ideológia rendszeres konferenciatéma, valamint be van építve több képzés tananyagába is.[80] A Budapesti Corvinus Egyetem Társadalmi Nem- és Kultúrakutató Központot hozott létre.[81] Sőt, a gender-ideológiából ma már egyetemi diploma is szerezhető. A Közép-Európai Egyetem

díjat kapott Frankfurt városától, 2015-ben a Fribourgi Egyetem díszdoktora lett. Judith Butler nyíltan vállalja leszbikusságát.

[79] A Szegedi Tudományegyemhez tartozik a TNTeF – Társadalmi Nemek Tudománya Interdiszciplináris eFolyóirat. http://tntefjournal.hu/index.html#impresszum (U.l.: 2017.02.27.)

[80] http://www.u-szeged.hu/kereses?searchStr=gender&go=Keres (U.l.: 2017.02.15.)

[81] „A Központ célja, hogy koordinálja a BCE-n a társadalmi nemekre irányuló oktatási és kutatási tevékenységet, valamint egyetemünket bekapcsolja a témakörrel kapcsolatos hazai és nemzetközi tudományos hálózatokba. A Központ közvetítő szerepet kíván betölteni a BCE különböző tanszékein és szervezeti egységeinek keretében tevékenykedő kollégák, valamint más hazai felsőoktatási és kutatási intézmények szervezeti egységei, illetve hasonló érdeklődésű munkatársai között. Ilyen értelemben tehát a központ intézmény- és diszciplínaközi tevékenységet kíván folytatni. Arra törekszünk majd, hogy az eddigieknél hangsúlyosabban vegyünk részt az egyetemünkön folyó idegen nyelvű képzésekben, valamint bekapcsolódjunk a nemzetközi tudományos élet vérkeringésébe is. Az oktatásban és a kutatásokban jelentős szerepet kívánunk biztosítani a témával foglalkozó PhD-hallgatóknak. Természetesen elsősorban az egyetemünkhöz is kötődő PhD-képzések résztvevőit szeretnénk bevonni a központ munkájába.” Forrás: http://gender.bkae.hu/rolunk.html (U.l.: 2017.02.15.)

Gendertudományi Tanszéket működtet,[82] ahol angol nyelvű képzésen válhat a hallgató a társadalmi nemek tanulmányának okleveles kutatójává.[83]

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem a 2017/2018-as tanévre meghirdette a *Társadalmi nemek tanulmánya* (*gender studies*) magyar nyelvű mesterképzést.[84] A szak hivatalos leírása az ELTE honlapján olvasható: „A Társadalmi nemek tanulmánya (Gender Studies) mesterképzés társadalomtudományi alapokon nyugvó interdiszciplináris program, melynek középpontjában a társadalmi nemek közötti viszonyok és a társadalmi struktúra közötti kölcsönhatások elméletileg megalapozott és szisztematikus módszertani apparátussal történő probléma-orientált vizsgálata áll. A mesterképzés kurzusai különböző tudományterületek oldaláról adnak fogalmi és gyakorlati megalapozást ahhoz, hogy a diákok az egymást keresztbe metsző társadalmi egyenlőtlenség-rendszerek (pl. kor, osztály, etnicitás, szexualitás stb.) mentén a társadalmi nemek szempontját fókuszba állító tudást tárjanak fel és ezt felhasználva képesek legyenek különféle szakmai megoldási javaslatokat, terveket felvázolni. A képzés során az általános és átfogó elméleti alapok elsajátítása mellett különös figyelmet fordítunk a társadalmi nemi egyenlőtlenségek magyarországi és kelet-közép-európai megjelenési formáira, a régióspecifikus magyarázatokra, elméletekre, megközelítésekre. A mesterszakos kurzusok oktatóinak sokféle diszciplínát átfogó háttere, és az egyetem karai közti együttműködés a garanciája a színvonalas és tartalmas képzésnek.”[85]

Az első magyar gender szak létrejötte mellett Kövér-Van Til Ágnes, az ELTE Társadalmi Nemek Tanulmánya Mesterszak igazgatója a társadalmi nemek közötti egyenlőség és igazságosság, valamint a női egyenjogúság igényével érvel.[86]

---

[82] http://www.gend.ceu.hu/ (U.l.: 2017.02.15.)

[83] https://www.felvi.hu/felveteli/egyetemek_foiskolak/!IntezmenyiOldalak/meghirdetes.php?meg_id=3962 (U.l.: 2017.02.15.)

[84] Az ELTE képzése körül kirobbant a politikai botrány. Nacsa Lőrinc, az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség (IKSZ) elnöke nyílt levelet írt az ELTE rektorához, Dr. Mezey Barnához annak kapcsán, hogy az egyetem szeptembertől bevezeti a magyar nyelvű *gender studies* tantárgyat. http://888.hu/article-nyilt-levelet-kapott-az-elte-a-gender-studies-bevezetese-miatt (U.l.: 2017.02.27.) Az ELTE Rektori Hivatala hivatalosan nem adott ki közleményt, azonban az egyetem Társadalomtudományi Karának oktatója, Prazsák Gergő Facebook-oldalán osztotta meg gondolatait a levélben írtakról. http://hvg.hu/itthon/20170218_elte_gender_studies_kdnp (U.l.: 2017.02.27.) A liberálisok gyorsan reagáltak. A Magyar Liberális Párt „létfontosságú szaknak” nevezi az ELTE gender studies képzését, továbbá többek között kijelenti: „kérjük a Rektor Urat, hogy az erre a szakra szánt pénzzel, erőforrással semmiképp sem egy demográfiai intézetet, egy családüggyel foglalkozó tanszéket állítson fel” Levelüket azzal zárják: „minden erőfeszítést meg kell tenni annak érdekében, hogy népszerűbb képzéssé váljon”. Lásd: http://liberalisok.hu/nyilt-level-dr-mezey-barnanak-az-eotvos-lorand-tudomany-egyetem-rektoranak/ (U.l.: 2017.02.27.) Az eseményeket kísérő liberális közéleti megnyilvánulások színvonalát illusztrálja pl. Tamás Gáspár Miklósnak a HVG-ben megjelent káromkodó „kioktatása” (sic!) arról, hogy mi a „keresztyéni jellegű”: http://hvg.hu/itthon/20170224_TGM_Kioktatom_a_KDNPt_dzsenderbol (U.l.: 2017.02.27.)

[85] *Kötelező kurzusok*: Társadalmi nemek szociálpszichológiája; Bevezetés a feminista irodalom- és kultúraelméletekbe; A nemek szociológiája; Antidiszkrimináció és emberi jogok a társadalmi nemek perspektívájából; Testelméletek és testtörténetek; Férfikutatások; Társadalmi nemek a szakpolitikákban. *Szabadon választható kurzusok*: Feminista filozófia; Társadalmi nemek az irodalomtörténetben; Társadalmi nemek az oktatásban; Gendernyelvészet; Aktuális genderkérdések a hazai és nemzetközi közbeszédben; Interkultúra és társadalmi nemek; Társadalmi nemek és szexualitások a társadalomtörténetben; Nem és karrier; Társadalmi nemek és etnicitás; Társadalmi nemek a médiában; Szexuális kisebbségek; Globális perspektívák a társadalmi nemek tudományában. Forrás: http://tatk.elte.hu/mesterszakok/tarsnemek (U.l.: 2017.02.15.)

[86] http://hvg.hu/itthon/20170223_gender_studies_elte_iksz (U.l.: 2017.02.15.)

Az ELTE mesterképzésének létrejötte természetesen nem a pillanat műve, hanem egy 3-4 éves folyamat eredménye. A programot a Bölcsészettudományi, a Pedagógia és Pszichológiai, illetve a Társadalomtudományi Kar állította össze. A kari tanácsok az egyetemi szenátus jóváhagyása után, több mint két éve adták be a kérelmet a Magyar Akkreditációs Bizottsághoz, amely rábólintott az indításra. Végül az Oktatási Hivatal vette nyilvántartásba az új szakot, amelynek tartalmát az Emmi rendeletben határozta meg. Mindez az Orbán-kormány alatt, Balog Zoltán miniszterségé idején történt.

4. Politikai nyelvújítás

A nyelvfilozófia régi felismerése hogy a nyelv a gondolkodásnak, a kommunikációnak és a kifejezésnek egyaránt az eszköze. A nyelv titkai *Arisztotelész* óta élénken foglalkoztatják a tudományt, számos filozófus merült el ezen összefüggések vizsgálatában. *Humboldt* éppúgy kutatta a gondolkodás, a cselekvés, a kommunikáció és a nyelv összefüggéseit, a nyelv funkcióit, mint *Wittgenstein* vagy *Chomsky*. Bár elméleteik markánsan különböznek, abban egyetértenek, hogy a fogalmak hivatottak a valóság (és az igazság) értelmi megragadására, valamint a gondolatok kinyilvánítására is, a szóhasználat és kifejezésmód pedig benső állapotunkról, gondolatvilágunkról ad tájékoztatást. Gondolataink, szavaink és cselekedeteink szorosan összefüggenek egymással.

Ha a valóságról helyes képet alkotunk a gondolatainkban, azzal együtt fejlesztjük magát a nyelvet, és segítjük a valóságról és az igazságról szóló közösségi megegyezést is. S fordítva: ha a nyelvben a valóságtól elrugaszkodott fogalmakkal és jelentéstartalmakkal teszünk kárt; ha meghajlunk egy hamis ideológiának, az mérgezi a gondolatvilágunkat, továbbá rombolja a társadalmi kapcsolatrendszereinket is. Az ideológia fogalmai nem az igazságot, hanem a *hatékonyságot* szolgálják.

A nyelv megváltoztatása a nyelvtan megváltoztatásával és a fogalmak átértelmezésével történik.

Az *új, globális konszenzus* olyan *új paradigmák* együttese, amelyeket *új nyelven* fogalmaznak meg. Az új nyelv drámai paradigmaváltásokat tükröz, amely a Nyugat átmenetét jelzi a *modernitásból* a *posztmodernbe*. *M. Peeters* számos példát gyűjt és magyaráz, milyen szavakat és kifejezéseket használ ez az új globális nyelv, elemzése nyomán mi is hosszú szójegyzéket készíthetünk:

világpolgárság, konszenzus, fenntartható fejlődés, partnerség, civil társadalom, nem kormányzati szervezetek, jó kormányzás, részvételi demokrácia, életminőség, oktatás mindenkinek, egyenlő hozzáférés, emberarcú globalizáció, a nők önérvényesítésének előmozdítása, gyermekek parlamentje, szexuális és reproduktív egészség és jogok, informált választás (az összes választási lehetőség előnyeinek és hátrányainak mérlegelésére épülő választás), társadalmi nem (gender), a nemek közötti egyenlőség, esélyegyenlőség, egyetemes és egyenlő hozzáférés, az értékek tisztázása, kapacitásképzés, legjobb gyakorlatok, vállalati társadalmi felelősségvállalás, emberi biztonság, kulturális sokszínűség, a jogokra épülő megközelítés, békére való nevelés, új világrend…

A Nyugat kulturális forradalma azonban nemcsak kreált, hanem ki is iktatott egyes szavakat, amelyek szigorúan hiányoznak a globális nyelvből. Néhány példát erre is mutat nekünk Peeters:

igazság, szeretet, irgalmasság, férj, feleség, házastárs, szülők, apa, anya, valakinek a fia vagy lánya, báty, nővér, személy, család, közösség, szív, lelkiismeret, értelem, ész, akarat, egymás kiegészítése, önazonosság, szüzesség, tisztaság, szerénység, szemérem, boldogság,

növekedés, öröm, remény, hit, jó, rossz, bűn, szenvedés, áldozat, ajándék, ingyenesség, szolgálat, közjó, erkölcsi érzék, törvény, természet, dogma, felelősség, misztérium, értelem, jelentés, definíció, valóság, (demokratikus) képviselet…

Az új globális nyelv egyrészt átalakítja egyes pozitív fogalmak jelentését, mint pl. a szabadság, a tolerancia, az emberi jogok. Másrészt gyanússá tesz és kiszorít hagyományos fogalmakat, mint pl. a szeretet, az erény, a tisztaság, a bűn stb. Harmadrészt új fogalmakat vezet be, amelyek az új ideológia szolgálatában állnak, mint pl. a reproduktív egészség, gender, nemi önazonosság, gyűlöletbeszéd, homofóbia.

Különösen is figyelemreméltó a visszaélés a szabadság fogalmával. A jelentés megváltoztatásának rejtett célja, hogy végre olyanok legyünk, mint Isten: semmitől és senkitől ne kelljen függnünk, ne vegyen körbe bennünket semmilyen korlát, és senki akarata se csorbíthassa, sőt lehetőleg ne is befolyásolhassa a miénket. Ennek érdekében történik a kinyilatkoztatás, a metafizikai és erkölcsi igazságok meghazudtolása, a pozitív törvények liberalizálása.

Az igazságosságot az új világrend nyelve az egyenlőséggel azonosítja, ami a kommunista ideológia egyik legnagyobb tévedése is volt. Az igazságosság mindenekelőtt *Isten* tevékeny sajátsága, aki minden teremtményének megadja az *ontológiai igazsághoz* szükséges feltételeket, és az erkölcsi életet élő teremtményeket igaz ítélet alapján jutalmazza és bünteti. Az igazságosság továbbá a második helyet foglalja el a sarkalatos erények sorában, az okosság után.

Az igazságosság erénye az *akaratban* gyökerezik: lényege abban áll, hogy szilárdan és folyamatosan, készségesen és örömmel (tudva, hogy ez a helyes út) adjuk meg mindenkinek azt, ami jár neki, ami megilleti őt.[87]

Az igazságosság tehát szoros kapcsolatban áll az igazsággal, ami alapján az egyes teremtmények közötti valamennyi hasonlóság és különbözőség napvilágra kerülhet. Krisztus Egyházában nem egyenlőség, hanem *testvériség* van, amely az igazságosságot az ontológiai igazság fényében gyakorolja. A kommunizmus által bevezetett, véres diktatúrákba torkollt tévedések az egyenlőségről ma újra megjelennek a globális nyelvezettel széles körben elterjesztett fogalomrendszerben, ami éles ellentétben áll a keresztény tanítással.

Az új globális szókészlet, amelyet *M. A. Peeters* nagyszerű részletességgel és alapossággal elemez[88], lényegében a gondolkodásmód és az értékítélet globális mértékű megváltoztatását szolgálja. Peeters fő információs forrását egyrészt azok az interjúk jelentik, amelyeket a globális kormányzás vezető szakértőivel és képviselőivel készített az ENSZ legfontosabb nemzetközi konferenciáin, másrészt azok a hivatalos dokumentumok, amelyek az ENSZ konferenciáin születtek. Ennek alapján egyértelműen állítható, hogy az új globális nyelv és szókészlet irányított folyamat eredményeként jön létre: az új és új kulcsfogalmak pontosan köthetőek a nemzetközi szimpóziumokhoz, amelyeken a köztudatba dobták őket, és amelyekről aztán továbbgyűrűznek az egyes országok jogalkotásába szerte a világon.

5. A gender-ideológia ellenmondásossága és tudománytalansága

A gender ideológiájának hamissága jelenik meg rögtön abban a tényben, hogy az ENSZ által bevezetett új fogalmak hivatalos meghatározásai alig-alig lelhetőek fel, az itt-ott megtalálható

[87] Vö. Aquinói Szent Tamás, *Summa Theologiae*, II–II.Q.57–62; 63–88.; 89–122.

[88] Vö. M. A. Peeters, A Nyugat kulturális forradalmának globalizációja, Newman Központ, Sümeg 2015.

körülírások pedig nem felelnek meg a definíció tudományos kritériumainak. A sejtető, homályos megfogalmazások távol esnek a tudományos pontosságtól, ugyanakkor jól felismerhető ideológiai célokat szolgálnak.

A „társadalmi nemekkel" mindig szorosan együtt tárgyalt „LMBT világ" és a „nemek közötti egyenlőség" egy materialista, hedonista világképre és emberképre alapoz, amely kizárja az isteni törvény létezését, valamint az ember transzcendens természetét. Az isteni törvény létezését azonban semmilyen tudományos tény nem cáfolja, mint ahogyan az sem következik az emberről szóló releváns tudományos ismeretekből, hogy az ember kizárólag biológiai entitás lenne.

A gender-ideológia negligálja az anyagi test és a szellemi lélek *egységéből* álló emberi személy fogalmát, valamint az értelem és a szabad akarat ontológiai jelentőségét, és figyelmen kívül hagyja a személyiség eredetét, amire semmilyen tudományos bizonyíték sem jogosítja fel, de szembeszáll mindennel, amit a filozófia és a teológia tanít.

A gender voltaképpen tagadja az emberi kétneműséget: a biológiai tulajdonságokat, a személyiséget és a szocializációt egymástól függetlenítve, sőt egymás ellen fordítva kezeli. A gender voltaképpen magával a nemiséggel fordul szembe, amikor a nemi meghatározottságot a személyi kibontakozás gátjának tekinti. Azonban a biológia, azon belül is a szaporodásbiológia, az élettan, a genetika és az ökológia, valamint az orvostudomány, a pszichológia, a szociológia, a filozófia és a teológia is egybehangzóan tanítják, hogy a férfi és női különbözőség egyrészt tényleges és valóságos, másrészt a személyiség lényegéhez tartozik, egészséges kibontakozása az ontogenezis, a személy érésének elengedhetetlen része.

A „nemi irányultság" és a „nemi önazonosság" a gender-ideológia szerint bármikor megváltozhat, hiszen a személy szubjektív *érzésétől* függ. Ezért ezek a fogalmak törvénybe sem foglalhatók. Ezzel szemben az ember neme változhatatlan és egyértelműen megállapítható.

Az az állítás, hogy minden nemi irányultság egyenértékű, ellentmond a szexualitás alapvető biológiai jelentésének. A nemiség értelme és célja közvetlenül és elsősorban a fajfenntartás genetikai kombinálódás folytán történő biztosítása. Biológiai értelemben a heteroszexualitásnak világos értelme és nélkülözhetetlen jelentősége van.

A nemiség és a termékenység, a házasság és a gyermekáldás radikális szétválasztása ellent mond minden jogtudományi, élettani és pszichológiai ismeretnek. A gyermek emberi méltóságának és jogainak súlyos megsértése minden olyan törekvés és gyakorlat, amely a házasságtól és a családtól függetlenül értelmezi a gyermekvállalást és a gyermeknevelést.

A szexuális forradalom képviselői elhanyagolják azt a tényt, hogy a homoszexualitás megélése jelentős egészségügyi és lelki kockázatokkal jár. A HIV/AIDS-szel való új fertőzöttek kereken hetven százaléka homoszexuális kapcsolatokat folytat. A várható élettartamuk ezért tíz-húsz évvel rövidebb, mint a heteroszexuálisoké.[89]

A gender-ideológia egyik legnagyobb ellentmondása jelenik meg a feminista törekvéseiben. Egyrészt ha a gender-ideológia szerint nincsen alapvető különbség a férfiak és a nők között, akkor értelmetlen azért harcolni, hogy a nőknek több jogaik legyenek. Másrészt az a törekvés, amelyik a nőket a „férfivilág" tagjává kívánja tenni, kimondva kimondatlanul a férfitulajdonságok felsőbbrendűségét képviseli a női jellegekkel szemben. Harmadrészt egyenesen nevetséges, hogy a társadalmi és a politikai életben széles körben követelt „női kvótákat" a pozitív női tulajdonságokkal indokolják, ugyanakkor a „nemek közti egyenlőségre érzékeny" neveléssel éppen ezekről a „sztereotípiákról" kívánják leszoktatni a lányokat.

[89] John-Henry Westen, *Editorial,* LifeSiteNews, 26. 06. 2015.

Figyelemre méltó adatokat közölt az USA Egészségügyi Központja, amelynek széles körű felmérése szerint a magukat homoszexuálisnak tartó emberek aránya a teljes lakosságon belül mindössze 1,6%.[90] A homoszexuális hajlamú emberek közül, akik – kerekítve – a lakosság 2%-át képviselik, csak mintegy 2% veszi igénybe a bejegyzett élettársi kapcsolat, illetve a „homoházasság“ új jogintézményét, amit Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága 2015. június 26-án egyfős többséggel kényszerített rá Amerika valamennyi államára. Ez azt jelenti, hogy az USA-ban a lakosság 0,04%-a miatt alakították át a házasságra vonatkozó jogrendszert, a társadalmi ellátórendszert és fordultak szembe a társadalmi értékrenddel.

Az Amerikai Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága az azonos neműek „házasságára” vonatkozó szakértői véleményt kért Loren D. Marks, Mark D. Regnerus és Donald Paul Sullins professzoroktól. A jelentés megállapította, hogy az azonos nemű „szülők” „gyermekei” az összes komoly tudományos kutatás szerint bizonyíthatóan károsodnak.[91] Ezt a tudományos közlést az „érdekeltek” szintén nem vették figyelembe.

A gender-ideológia azt állítja, hogy a nem társadalmi képződmény, és ezért megváltoztatható, de a heteroszexuális hajlamon kívül minden más hajlam megváltoztathatatlan „identitásnak“ számít. Arról szó sem lehet, hogy a homoszexualitást heteroszexualitássá változtassák. A homolobbi diszkriminálja a volt melegeket, akik tanúságot tesznek a gyógyulásukról, és kriminalizálja azokat a terapeutákat, akik segítenek azoknak, akik azért szenvednek, mert nem heteroszexuálisok, vagy kifejezetten a homoszexuális hajlam kezelésével foglalkoznak.

A társadalmi nemek tana valójában egy a tudományos ismereteknek ellentmondó ideológia, amely a nők elnyomására és a szexuális kisebbségek érdekeire hivatkozva kívánja megváltoztatni a társadalmat. Az értéksemlegesség jegyében[92] radikálisan új értékrend megalapozását szolgálja, amelyben minden szexuális irányultság egyenértékű. Az ideológia erejét nem az egzakt állítások igazságértéke, hanem a politikai, gazdasági és alvilági hátszél adja, amely hatalmas fölényt biztosít a gender képviselőinek a médiumok világában.

6. A gender-ideológia bevezetése

6.1. Szervezett forradalom

A forradalmak politikai és teológiai elemzései rendre bizonyítják, hogy a nagy felfordulások „alulról szerveződése” legtöbbször csupán látszat: a tömegek megmozdulása sokkal inkább következmény, sőt tudatosan elindított, és többé-kevésbé irányított folyamat egy szűk csoport részéről. Irányító, hangadó egyéniségek nélkül a tömeg nem mozdul, ellenben aki képes összefogni a befolyásos kiscsoportokat, irányítása alá vonhatja az egész sokaságot.[93]

[90] Az Egyesült Államok hivatalos adatai: www.cdc.gov/nchs/dada/nhsr/nhsr036.pdf. Nagy-Britannia: www.ons.gov.uk/ons/rel/ethnicity/measuring-sexual-identity---evaluation-report/2010/sexual-identity.pdf.

[91] Brief of amici curiae American College of Pediatricians, Family Watch International, Loren D. Marks, Mark D. Regnerus and Donald Paul Sullins. http://www.familywatchinternational.org/fwi/documents/Amicus_Brief_and_Appendix_2015.pdf?utm_source=email+marketing&utm_campaign=Pres+Message+4.16.15&utm_medium=email

[92] „Ez egy egyetemi képzés lesz, amelyben szem előtt tartjuk az értékmentesség tudományos követelményét” – nyilatkozta Kövér-Van Til Ágnes, az ELTE Társadalmi Nemek Tanulmánya Mesterszak igazgatója. http://index.hu/belfold/2017/02/23/tarsadalmi_nemek_gender_mesterkepzes_az_elten/ (U.l.: 2017.02.28.)

[93] A forradalmak őstípusa, Lucifer és csatlósainak lázadása is pontosan ezt a dinamikát követi. Lucifer hiúsága és gőgje megelőzte a csatlósává vált angyalok bukását.

Korunk szexuális forradalma is a politikum felől kezdődött, jól meghatározható kezdeményező, szervező és irányító körrel rendelkezik. Az egész földet behálózó hatalmi elitektől indul ki, és a politikai stratégiákon keresztül a föld minden országára rákényszerítik.

6.2. Az ENSZ és az EU forradalmi célkitűzései

Az ENSZ és az EU teljes hatalmi, infrastrukturális és pénzügyi képességével dolgozik a gender-ideológia világméretű elterjedésén; a „nemek közti egyenlőségért"; a nemiségre vonatkozó valamennyi erkölcsi mérce eltörléséért; az házasság, a család, az anyaság és az apaság hagyományos keresztény felfogásának a megszüntetéséért; a heteroszexualitás mint norma megszüntetéséért; a homoszexuálisok „házasságáért", az abortuszért; a nemi identitásra való nevelés megszüntetéséért; a szülők neveléshez való jogainak csorbításáért.

A sorra megjelenő új „ajánlások" a nemzetállamok jogalkotásában törvényekké lesznek, az ellenállás letörhetőségét a büntetőtörvénykönyvek új tényállásaival (mint például a „homofóbia" és a „gyűlöletbeszéd") biztosítják. A cél az emberi személy megfosztása mindattól, ami önazonosságát biztosíthatja, s amiből öntudatát, erejét nyerheti: miután korábban már sikeres támadás alá került az Egyházhoz való tartozás, a hit, továbbá a hazafiasság, most a házasság, a család, és az alapvető nemi identitás értékei kerültek célkeresztbe.

Az ideológiát megfogalmazó, irányító szereplők rendszerint nem a választott politikusok köreiből valók, sokkal inkább olyan szűk érdekcsoportok, amelyek nem rendelkeznek semmilyen társadalmi vagy állami legitimációval. A nemzetközi politikai entitások világában leggyakrabban „szakértői csoportokként" bukkannak fel.[94]

6.3. Az ENSZ politikai stratégiái

Az *Egyesült Nemzetek Szervezete* egy nemzetközi intézmény, amelyet a második világháború után a Nemzetek Szövetsége utódaként alapított 51 ország a nemzetközi béke és biztonság, a nemzetek közötti baráti kapcsolat fejlesztése és a társadalmi fejlődés, valamint a jobb életszínvonal, a gazdasági fejlődés és az emberi jogok elősegítése céljából. Az 1945. június 26-án aláírt – és azóta csak négy alkalommal módosított – Alapokmány értelmében az ENSZ-nek hat főszerve van: a Közgyűlés, Biztonsági Tanács, Gazdasági és Szociális Tanács, Gyámsági Tanács, Nemzetközi Bíróság és Titkárság. Az „ENSZ-család" azonban ennél sokkal nagyobb, a különböző területekkel külön testületek foglalkoznak, magába foglalva 15 szakosított intézményt (pl. WHO, IMF, UNESCO, FAO, UNICEF stb.), továbbá számos programot és testületet. A közgyűlés jelenleg 193 tagállamot, a Biztonsági Tanács 5 állandó és 10 nem állandó tagot, a Gazdasági és Szociális Tanács 54 tagot foglal magában. Az ENSZ székhelye New Yorkban van, állandó irodát működtet Genfben és Bécsben, és a világ minden országában van képviselete.

[94] „Nem a kormányok voltak azok, akik a forradalmi folyamatban elejétől végig a főszerepet játszották, hanem azok a kisebbségek, amelyek semmiféle állami legitimációval nem rendelkeznek... A kormányok törvényes tekintélyét különböző érdekcsoportoknak játszották át, amelyeknek nemcsak a legitimációjuk hiányzott, hanem gyakran a céljaik is radikálisak voltak.... „Szakértőkként" lépnek fel, valójában azonban kis, radikális kisebbségek lobbistái, akik a maguk külön érdekeit érvényesítik a közjó rovására." Marguerite A. Peeters, *The Globalization of the Western Cultural Revolution*, Institute for Intercultural Dialogue Dynamics, Brüssel 2007. A könyv magyar fordítása (*A Nyugat kulturális forradalmának globalizációja*) a Newman Központ gondozásában jelent meg 2015-ben.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének munkája a világ minden szegletét eléri. Jóllehet leginkább a békefenntartás és békeépítés, konfliktus megelőzés és humanitárius tevékenység ismert, az ENSZ és rendszere számos más módon (szakosított ügynökségek, alapok és programok révén) hat az életünkre. A szervezet széles körben munkálkodik. A fenntartható fejlődés, környezet- és menekültvédelem, katasztrófa-elhárítás, terrorizmus elleni harc, lefegyverzés és atomcsend, a demokrácia elősegítése, emberi jogok, nemi egyenlőség és a nők helyzetbe hozása, az önrendelkezés, gazdasági és szociális fejlődés, nemzetközi egészségügy, taposóbomba-mentesítés, valamint az élelmiszertermelés kibővítése mellett további területeken is tevékeny annak érdekében, hogy elérje céljait.

A Titkárság – egy szerte a világon dolgozó nemzetközi tisztviselői kar – felelős a Szervezet szerteágazó, mindennapi munkájának végzéséért. A Titkárság szolgálja ki az ENSZ más szerveit, igazgatja az általuk meghatározott programokat és politikai irányvonalat. A Titkárság vezetője a főtitkár, akit a Biztonsági Tanács javaslata alapján a Közgyűlés nevez ki ötéves, megújítható időtartamra. A jelenlegi főtitkár, aki nyolcadik ezen a poszton, a dél-koreai *Ban Ki-moon*, aki 2007. január 1-jén lépett hivatalba.

Az ENSZ-nek a világbéke és nemzetközi biztonság megtartása címen végzett nemzetközi tevékenységét számos kritika éri. Az évek múlásával a szervezet tevékenysége nem eredményezte a várt célokat, a politikai, gazdasági, fegyveres konfliktusokat nem sikerült megelőzni, a háborús katasztrófák egyre nagyobb tömegeket sújtanak. Ráadásul számos, a célkitűzések értelmében megelőzni vagy orvosolni hivatott esemény bekövetkeztéért maga az ENSZ is felelőssé tehető. A legsúlyosabb kritika szerint az ENSZ célja egy „világkormány" létrehozása, valamint egy „világvallás" létrejöttének a támogatása, amire legalábbis egy nemzetközi hálózat tagjaként – amelyek közé tartozik a Külkapcsolatok Tanácsa, a Trilaterális Bizottság, a Nemzetközi Ügyek Királyi Intézete, az ENSZ, a Római Klub, a Bilderberg csoport és számos egyéb szervezet – próbálkozásokat tesz. A működési mechanizmusokról inkább csak találgathatunk, de a hivatalos és nyilvános dokumentumok, valamint a nyilvános megszólalások közvetlenül is elemezhetőek.

Az ENSZ genderrel kapcsolatos törekvéseit megerősítő egyik momentum volt, hogy 2015. október 1-jén az ENSZ főtitkár *Ban Ki-moon* megígérte, hogy az egész világon támogatni fogja az LMBT jogokat, mert ezt ő „szent küldetésnek" tartja.[95] Mivel az ENSZ tagállamai mozaikosan reagálnak a szexuális forradalom eszméire, a társadalom-átalakító célkitűzések megvalósítása komoly szervezést igényel.

Az ENSZ egyik eszköze az akaratának érvényesítéséhez, hogy a segélyek megszavazását, ill. annak módját és mértékét a rászoruló tagállam engedelmessége szerint szabja meg.[96]

Az ENSZ nagy hangsúlyt fektet a közvélemény megnyerésére. Ezt a célt szolgálják az ENSZ világkonferenciái, amelyek záródokumentumai látszólagos legitimitást biztosítanak a célkitűzéseknek, és kiválóan alkalmasak a nemzetközi jogalkotás előkészítésére. De az ENSZ gendert megvalósítani kívánó törekvéseivel együttműködnek multinacionális nagyvállalatok is, például a Google, az Apple, a Facebook és a Microsoft.

[95] https://www.lifesitenews.com/news/pushing-lgbt-rights-is-part-of-uns-sacred-mission.-well-never-back-down-sec (U.l.: 2016.09.28.)

[96] Vö. az afrikai püspökök accrai nyilatkozata, 2015 szeptemberében. Vatikáni Rádió: http://hu.radiovaticana.va/news/2015/09/20/afrikai_p%C3%BCsp%C3%B6k%C3%B6k_nemet_mondanak_a_gyarmatos%C3%ADt%C3%A1sra_/1173272 (Ul.: 2017.06.11.18.)

Kuby igen találóan állapítja meg, hogy „az ENSZ-en belül alapvetően a szavakért folyik a küzdelem. Szavakkal harcolnak Isten szava, Isten Igéje ellen.” Nemcsak azért folyik a harc, hogy milyen újsütetű, bizonytalan értelmű kifejezések kerüljenek a dokumentumokba, hanem azért is, hogy a hagyományos, egyértelmű terminológia eltűnjön.[97]

Az ENSZ globálisan működő alapítványok (pl. a Rockefeller, a Bill és Melinda Gates Alapítvány) segítségét veszik igénybe olyan projektek finanszírozásához, amelyekre nem tudtak költségvetési támogatást szerezni.

Az ENSZ nemzetközi közegészségügy-koordináló hatósága, az Egészségügyi Világszervezet (WHO) a *Nemi felvilágosítás európai irányelvei*[98] címmel tájékoztatót jelentett meg. Ezen *irányelvek* szerint a gyermekeket meg kell tanítani a maszturbációra, ismertetni kell a „nemi irányultság“ (LMBT) egyes fajtáit és a különböző „családtípusokat”. Már az óvodákban külön ki kell alakítani olyan zugokat, ahol az óvodások maszturbálhatnak és doktorosdit játszhatnak. A további korcsoportokban képzést kapnak az anális és az orális szexről; gyakoroltatják az óvszerhasználatot, az „esemény utáni tablettát” és az abortuszt szimpla választási lehetőségként mutatják be.

6.4. Az Európai Unió politikai stratégiái

Az Európai Unió valamennyi tagállamban irányelvvé kívánja tenni a gender ideológiát, és azokkal szemben, akik ellenállnak neki, egyre inkább megbélyegzéssel és szankciókkal lép fel.[99]

Az *Európai Parlament* és az *Európa Tanács* állandóan új határozatokat hoz, amelyben a globális retorikát igyekszik normatívvá tenni. Az EU dokumentumainak immár rendszeres témája a nemek közti egyenlőség érvényesítésére, az „egyenlő bánásmód”, a homofóbiára, a „homo-házasságra“, a női kvótákra, a nemi irányultságra, a nemi önazonosságra és a hátrányos megkülönböztetés (diszkrimináció) tilalmára vonatkozó passzusok. A brüsszeli állásfoglalások olyan fényben tüntetik fel a szülőséget, a családot és a gyermekeket, amelyek akadályozzák a nő teljes önmegvalósítását. Az EU dokumentumai szerint az édesanyai hivatásnak említésre méltó értéke nincsen, a nőt kizárólag a kereső tevékenység és a társadalmi hierarchiában való feljebb jutás szempontjából értékelik. A cél nyilvánvalóan egy új társadalmi rend kikényszerítése. Ennek érdekében az EU rendszeresen megsérti a *szubszidiaritás elvét,* hiszen a házasság- és a család a politika azon területe, mely az Európai Unió alkotmánya szerint a tagállamok hatáskörébe tartozik.[100]

A politikai nyomásgyakorlás fontos eszközei az Európai Parlamentben a határozati javaslatok, valamint a nem törvényi erejű határozatok. Bár ezeknek elvileg nincsenek kötelező hatásai a nemzetállamok jogalkotására, mégis alkalmasak a nemzetközi szintű hangulatkeltésre.

[97] 2015. szeptember végén az ENSZ Közgyűlése megfogalmazta a fenntartható fejlődés céljait. E dokumentumból pl. a „család” szó teljes mértékben hiányzott.

[98] http://www.bzga.de/infomaterialien/einzelpublikationen/who-regional-office-for-europe-and-bzga-standards-for-sexuality-education-in-europe/ (U.l.: 2016.09.28.)

[99] A gender-ideológiát védi a 2011-es Isztambuli Konvenció is.

[100] Vö. *Az Európai Közösség Alapító Szerződése*, 5. cikkely. https://www.ecb.europa.eu/ecb/legal/pdf/ce32120061229hu00010331.pdf (U.l.: 2016.09.28.)

Az EU az ENSZ és az USA[101] nyomdokain járva minden erejét latba veti annak érdekében, hogy az azonos neműek házasságának jogintézményét minden tagállamban foganatosítsa.

Az EU az ENSZ, az UNICEF, a világszerte működő nem kormányzati szervezettel, a *Nemzetközi Planned Parenthood Szövetség* (IPPF) és a nyugati államok kormányaival együttműködve stratégiai feladatának tekinti, hogy szexualizálja a fiatalokat, sőt most már a gyermekeket, köztük a legkisebbeket is.

7. A keresztény tolerancia

7.1. A tolerancia fogalmi megközelítése

A tolerancia a maga eredeti filozófiai jelentésében elválaszthatatlan a bátorság erényétől, a jó és a rossz megkülönböztetésétől, valamint a lelkiismerettől.

A bátorság (*fortitudo*) a négy sarkalatos erény egyike, a bátor ember nehéz helyzetekben, fenyegető *rosszal* vagy *veszéllyel* szemben is helyt tud állni. A bátorság szentírási megfelelője a lelki erősség, teológiailag *a megfeszített Krisztus erejében való részesedés,* amely erkölcsi erényként kitartóvá teszi az embert a *jóért* folytatott küzdelemben és a szenvedés viselésében. A bátorság és lelki erősség legnagyobb tette a vértanúság. A bátorság (v. lelki erősség) egyik kísérője a hosszan tűrés, a béketűrés, vagyis a *türelem* erénye (*patientia*). Ennek segítségével az ember szomorúsággal, de mértéktartással viseli a jelenlévő, elsősorban másoktól eredő *rosszat*.

Ezen belül találjuk meg a *tolerancia* (a *tolero,* 'elvisel, eltűr' szóból) erényét, amely a türelem egyik fajtája. A tolerancia az emberiesség megnyilvánulása. A másik ember *lelkiismeretének* aktív tiszteletben tartását jelenti. Amíg annak a másiknak a tudatosan rossz volta, a bűnös szándéka be nem bizonyosodik, a jót feltételezi róla. Így biztosít szabad teret a másiknak, ami elengedhetetlenül fontos a személyiség kibontakozásához.

A tolerancia lényege szerint tehát a lelkiismeretre irányul. A *lelkiismeret* (*szüneideszisz*, *conscientia*) az értelem ítélő aktusa, mellyel a személy a *jó* egyetemes ismeretét egy meghatározott helyzetben alkalmazza. Egyaránt kihatással van a múltra, a jelenre és az eljövendőre is: cselekvésre vagy a cselekvés megtagadására indítja az akaratot; visszatekintve megítéli a cselekedetet vagy magát a személyt, aki azt elkövette; s eligazít a további döntésekben. A *lelkiismeret szabadsága* a személy alapvető joga az igazság, elsősorban a vallási igazság *megismeréséhez* és *szolgálatához*.

Mindebből látható, hogy aki valóban toleráns, szomorúsággal, egyszersmind mértéktartással viseli a jelenlévő, elsősorban másoktól eredő *rosszat,* szenvedést is vállalva kitart a *jóért* folytatott küzdelmében, s a legmesszemenőbbig bízik és remél a másik embernek az igazat és a jót felismerni és követni kész lelkiismeretében.

A tolerancia tehát semmi esetre sem jelenti a meggyőződés nélküliséget, sőt teljes egészében épít az egyetemes igazságra, a jó és a rossz megkülönböztethetőségére, és a lelkiismeret általános érvényére és megkérdőjelezhetetlen értékére.

7.2 A keresztény tolerancia

[101] Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága 2015. június 26-án úgy döntött, hogy Amerika valamennyi államára rákényszeríti a „homo-házasságot". A döntést egyfős többséggel fogadták el. A Legfelsőbb Bíróság döntését Barack Obama azzal ünnepelte meg, hogy június 26-án este a szivárvány színeivel világíttatta meg a Fehér Házat.

A tolerancia filozófiai megközelítése után vessünk egy pillantást annak teológiai alapjára. A katolikus Egyház a tolerancia fogalmát Isten hozzánk való toleranciájának értelmezése alapján közelíti meg.

Isten türelme irántunk végigkíséri az Ószövetséget, amelyben a választott nép hűtlensége ellenére az Úr mindig hű marad[102], de leginkább Jézus Krisztus megváltó művében fejeződik ki. Isten a megtorló igazságosságot visszatartotta Jézus eljöveteléig, hogy majd az ő egyetlen és örök engesztelő áldozatában kapjon elégtételt. Ahogyan Szent Pál írja:

„*Megigazulásukat azonban ingyen kapják, Isten kegyelmének erejéből, Jézus Krisztus megváltása árán. Őt adta oda Isten véres engesztelő áldozatul a hitben, hogy kimutassa igazságosságát. Isten végtelen türelmében elnézte a korábban elkövetett vétkeket, hogy igazságosságát most kimutassa. Mert amint ő igaz, úgy akar igazzá tenni mindenkit, aki Jézusban hisz."* (Róm 3,24–26a)

Az evangéliumban a gondviselő Isten toleránsnak mutatkozik, aki eltűri a bűnöst, jóságával és emberszeretetével kegyelmet és időt biztosít neki.[103] Az Úr Jézus a hegyi beszédben összekapcsolja a toleranciát, a tökéletességet, a mennyei Atyához való hasonlatosságot és az ellenségszeretetet. Arra figyelmeztet, hogy szeressük ellenségeinket, és imádkozzunk üldözőinkért. Legyünk tökéletesek, mint a mennyei Atya, aki fölkelti napját jókra és gonoszokra, és esőt ad az igazaknak és bűnösöknek egyaránt.[104]

A keresztény tolerancia tehát Istennek a bűnös iránti türelméből indul ki, melynek célja, hogy időt és lehetőséget adjon a megtérésre. „*Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy mindaz, aki őbenne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*" (Jn 3,16) Ezért énekli Szent Pál: „*A szeretet türelmes*". (1Kor 13,4) A tolerancia erénye ekképpen Krisztus megváltó művébe kapcsol be bennünket, amely az önként vállalt kereszthalálban[105] éri el csúcspontját. A krisztusi értelemben vett tolerancia tehát szenvedéssel jár, és célja a kiengesztelődés.

7.3. A tolerancia alapvető keresztény magatartás

A szívtelen szolgáról[106] szóló példabeszéd, bár alapvetően az imádságról szól, és jól fölismerhetően az Úr imájához[107] írt magyarázó példázatnak tekinthető, egyfajta midrás[108], egyúttal hűen példázza, hogy Isten azt várja el tőlünk, az emberek egymás iránt is hasonló megértéssel és elnézéssel viselkedjenek.

A keresztény ember tudatában van bűnösségének, tisztában van azzal, hogy szüksége van a megigazulásra és a megszentelő isteni malasztra, ezért állandó bűnbánatban és megtérésben él.

---

[102] "*Talán örömöm telik a bűnös halálában – mondja az Úr, az Isten –, s nem azt akarom inkább, hogy letérjen útjáról és éljen?*" (Ez 18,23) Isten az embert még elesett állapotában is magáénak vallja (Bölcs 11,24; 12,16), hivatkozik az ember testi gyengeségére és törékenységére is (Zsolt 78,38; Sir 18,8). Isten időt enged a bűnbánatra. Türelmes, mert nem akarja, hogy valaki is elvesszen, hanem inkább azt, hogy megbánja bűneit (Jób 33,29; Jer 15,15).

[103] Lásd a konkolyról s a búzáról szóló példabeszédet, Mt 13,24–30.

[104] Mt 5,45–48.

[105] Vö. Jn 10,17–18.

[106] Mt 18,21–35.

[107] Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.

[108] A példázatot tömören elemzi Harmai Gábor, Ahogy én megkönyörültem rajtad... – A Mt 18,28b fordítása és a szívtelen szolgáról szóló példabeszéd értelmezése, Magyar Sion, új folyam V. / XLVII. (2011/1) 37–40.

Nem tekintheti jobbnak magát a másiknál.[109] Krisztus követője továbbá nem feledkezik meg arról, hogy *„Ő, aki tulajdon Fiát sem kímélte, hanem odaadta értünk, mindnyájunkért”* (Róm 8,32), végtelen irgalmával időt és lehetőséget ad a megváltás kegyelmének a befogadására. Ez az alapja annak, hogy a keresztény ember maga is türelemmel és megértéssel kell, hogy tekintsen embertársaira.

A keresztény ember nem ítélkezik. Tudja, hogy ítéletet hozni csak az Úrnak van joga. „*Mert ismerjük azt, aki így szólt:* »*Enyém a bosszú, én majd megfizetek!*« *És ismét:* »*Az Úr ítéletet tart népe felett*«.” (Róm 10,30)[110] Aki ítélkezik, saját fejére von ítéletet. „*Ne ítéljetek, hogy meg ne ítéltessetek*.” (Mt 7,1) Az Úr az utolsó napon mindenkit megítél tettei szerint.[111]

A keresztény ember nem fordul el eleve a bűnöstől. Figyelemre méltó, hogy Jézus egy asztalhoz ült a vámosokkal, bűnösökkel és farizeusokkal, szóba állt a pogányokkal, még azt is engedte, hogy a bűnös nő megkenje a lábát, amiért sokan meg is botránkoztak rajta és szemére is vetették, hogy kikkel barátkozik.[112] Ugyanakkor Jézus ezt sohasem öncélúan tette, hanem mindig a lélek gyógyításának a szándékával. „*Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösöket*.” (Mk 2,17)

A keresztény tolerancia tehát nem engedi meg az előítéletes elzárkózást a bűnöstől, hanem annak javát keresi, megkívánja a megértést és a tapintatot, az alázatos bűnbánatra számít, arra a meggyőződésre, hogy az igaz bűnbánatra mindig nyerhető feloldozás, a kegyelem erejével meg tudjuk változtatni az útjainkat, és egy napon mindnyájan oda kell állnunk az Úr ítélőszéke elé. Ezért szükséges, hogy őszintén nézzünk bele lelkiismeretünk tükrébe, a felebarát iránt pedig legyünk tapintatosak, együtt érzők és megértők, a haragban késedelmesek, béketűrők és irgalmasok. Adjunk időt és lehetőséget egymásnak a megbánásra, a bűntől való szabadulásra, valamint a gondolatok, a szavak és a cselekedetek jobbá tételére, s szavunkkal, személyes példánkkal, imádságunkkal és minden tőlünk telhető segítséggel azon legyünk, hogy a másik megtérjen és éljen.[113]

7.4. A tolerancia határai

Az eddig elmondottak alapján jól látható, hogy a keresztény toleranciát semmiképp sem a felvilágosodás pátosza diktálja, nem a jó és a rossz különbségének tagadására épül. A keresztény hit nem szolgáltatja ki valamely aktuális közmegegyezésnek vagy egy hatalmaskodó elitnek a jó és rossz tudását, hanem ellenkezőleg, messzemenően tisztában van az isteni törvénnyel, a kinyilatkoztatással, a bűn és a kegyelem valóságával, az erkölcsi kategóriákkal, a megtérés szükségességével.

A tolerancia biblikus és teológiai értelmezése a kereszténység abszolút igazságigényét sem vonja kétségbe, sőt határozottan kijelenti, hogy az kizárólag az Isten egyszülött Fiához, az egyetlen üdvözítőhöz, az Úr Jézus Krisztushoz való *hasonulás* által lehetséges. A keresztény ember toleranciája a megváltó műhöz kapcsolódik, amely az igazságosság napja előtt az

[109] Vö. Mt 7,3; Jn 8,7.

[110] Vö. MTörv 32,35–36.

[111] Vö. Mt 25,31–46.

[112] Vö. Mt 8, 5–13; 9, 9–10; Lk 17, 36–5; 19,1–10; Jn 4,1–42.

[113] Vö. Ez 18,23.

irgalom óráját hirdeti meg. „*Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse azt, ami elveszett.*” (Lk 19,10)

A toleranciát tehát nem szabad semmiképpen sem azonosítani az álláspont-nélküliséggel. Az igazságban való szilárd meggyőződés, a jóakarat és lelkiismereti tisztaság nélkül igazán nem is lehet toleranciát gyakorolni. A hiteles tolerancia megőrzi a bátorságot a hamissággal szemben való ellentmondáshoz, a másik javát kereső szeretetteljes testvéri intelemhez, a jóra való buzdításhoz, és a hitre való neveléshez, akkor is, ha ez szükségszerűen konfliktusokat idéz elő. Mert nem a hamis – az igazság helyett egyfajta cinkosságra épülő – látszatbéke megőrzése a célja, hanem a másikkal való teljesebb közösség elérése Krisztusban, vagyis végső soron az Istennel való kiengesztelődés szolgálata.

A tolerancia hiteles felfogása nem állhat meg a „másság” elfogadásánál, nem fulladhat a „minden mindegy” neutralizmusba, hanem azzal a szándékkal tűri, viseli el a másikat, mert őt mintegy egyenrangú – bűnös és megváltásra szoruló – útitársnak tekinti az élet útján, és akit nagy megértéssel és tapintattal, de ereje és tudása szerint a legjobb irányba kell segítenie.

A tolerancia a felebarát személyes szabadságának és lelkiismeretének teljes tiszteletben tartása révén valósul meg, azonban ez sem lehet öncélú. Sem a szabad akarat, sem a lelkiismeret nem bálványozható, vagyis nem kezelhető végső vonatkoztatási pontként. Azért fontosak számunkra, mert ezek által vagyunk képesek felismerni és követni az igazságot. A szabad akaratra és a lelkiismeretre való puszta hivatkozás nem fedezhet hamis, téves ítéleteket, döntéseket és ártó szándékot. A személyes szabadság és a lelkiismeret tehát addig tolerálható, amíg nyilvánvaló módon a kinyilatkoztatott igazság határain belül marad. Mihelyt ütközik vele, vagyis objektíven felismerhető és tárgyában súlyos törvényszegés történik, kontrollt kell gyakorolni.

Az áteredő bűn következtében az értelem elhomályosult, az akarat meggyöngült, az emberi természet pedig rosszra hajló lett, ami mindnyájunkat sújt, és ez az egyetlen oka annak, hogy a szabadsággal való visszaéléssel, és a téves lelkiismerettel szemben – mert ezek legyőzése csakis hit által és a kegyelem útján lehetséges – türelmesnek kell lennünk.

A tolerancia továbbá nem pragmatikus taktikázás. Sohasem lehetünk toleránsak azért, hogy bármiféle önös érdeket szolgáljunk vele. Ezzel kihasználnánk a másik esendőségét, visszaélnénk bizalmával, és eltérítenénk a helyes útról, mert saját érdekeinket állítanánk az igazság helyébe, amelyet mindnyájunknak keresni és követni kell.

A tolerancia nem gyávaság, hanem biztos alap ahhoz, hogy mindig készek legyünk bizalommal várni a másikra, és ha megfelelő a pillanat, akkor bátran inteni, buzdítani, tanítani őt, még akkor is, ha ez nekünk kellemetlenséggel, megpróbáltatással jár. A tolerancia ellenállása megértő és békülékeny, vagyis szelíd, és mindig készen áll a kéznyújtásra.

Ez a tűrőképesség ugyanakkor minket is véd: az ellenállás akkor is kötelező, amikor az egyéni lelkiismeretünk szabadságát kell megőrizni. Mi sem válhatunk eszközzé a felebarát kezében. A tolerancia nem mehet a hit, a meggyőződés és az önbecsülés kárára. Senki sem kívánhatja, hogy a tolerancia nevében adjuk fel hitünket, meggyőződésünket, önazonosságunkat.

A lelkiismeret és személye növekedésének tiszteletben tartása, valamint a jóra való segítés kölcsönös, ezért a másik felet is kötelezi. Alázattal fel kell ismerni, hogy mi magunk rászorulunk Isten és az embertársaink irgalmára, tanító szavára, intelmeire és jó példájára. A felebarátok közötti tolerancia mindig kétirányú.

8. Összefoglalás

A szexuális forradalom eszmevilága, és benne a gender-ideológia ellentmond a kinyilatkoztatott isteni törvénynek, a teremtett világ rendjének, a természetes erkölcsi törvénynek és az értelem követelményeinek. Az ember természetéről valótlanságokat állít, hamis antropológiára és téves erkölcstanra épül. Terjedése nem spontán, hanem vezérelt folyamat, amelyben politikai, társadalmi, gazdasági szereplők nemzetközi szintű egyetértésben és együttműködésben dolgoznak.

A Nyugat kulturális forradalmának végső célja a nemi identitás, a házasság, a család természetes és természetfeletti alapjainak a felszámolása, ezáltal az emberi minőség teljes lebontása, önazonosságának megsemmisítése, hogy az egyes ember elszigetelődött, védtelen és irányítható legyen. Ez a forradalom egy formálódó totaliarista világhatalmi rendszer uralmát szolgálja az emberek fölött.

Az embert az Egyháztól, Krisztustól és Istentől elfordító, önnön természetétől is elidegenítő, elemi identitását lebontó ideológiák egyetlen igazi globális ellenfele a katolikus Egyház. Ezért a házasságra és családra vonatkozó keresztény tanítás – a totalitárius rendszerekben már megszokott eszközökkel – komoly támadás alatt áll. A katolikus keresztény emberkép, hit és erkölcs következetes és bátor képviselete a házasság és a család kérdéseiben egyre erősebb ellenkezést vált ki. A hitvallókat egyre gyakrabban akarják nevetségessé tenni, kirekeszteni, mindenfélével megrágalmazzák, feljelentik, kriminalizálják őket.[114]

Az emberiség életérdeke, hogy a katolikus Egyház a tradícióban megőrzött teljes és csorbítatlan hittel és a tanítással, vértanúi bátorsággal lépjen fel, „*…az igazság hirdetésében kitartva, az Isten erejével, az igazság támadó és védő fegyverzetében*”. (2Kor 6,7)

[114] Az *Observatory on Intolerance and Discrimination against Christians in Europe* a keresztények elleni intolerancia és diszkrimináció európai megfigyelésére alakult szervezet. Számos bizonyítékkal szolgálnak arra, hogy a keresztények szerte Európában hátrányos megkülönböztetésben részesülnek – bírósági döntések, személyek elleni fizikai támadás, vandalizmus, pénzforrásoktól való elesés, egyesületekből való kizárás, foglalkozásokból való kirekesztés, kirúgás és börtönbüntetés formájában. http://www.intoleranceagainstchristians.eu (U.l.: 2016.09.28.) 2015. március 27-én, pénteken az ENSZ Biztonsági Tanácsa ülésének középpontjában a világszerte fokozódó kereszténygyűldözés problémája állt. A nemzetközi közösség és a világ közvéleménye egyre inkább tudatára ébred annak, hogy a kereszténygyűldözés világjelenség, és az utóbbi évek terrorakcióinak legfőbb célpontja a kereszténység. A statisztikák szerint a vallási okból elkövetett terrorcselekmények közel hetven százaléka az utóbbi húsz évben a keresztények ellen irányult, és ez a tendencia csak erősödik. http://www.magyarkurir.hu/hirek/az-ensz-biztonsagi-tanacsa-keresztenyuldozesrol-targyalt/?q=kereszt%C3%A9ny%C3%BCld%C3%B6z%C3%A9s (U.l.: 2017.01.15.)